

“คลังความรู้และพันธมิตรของธุรกิจอุตสาหกรรม”

รายงานประจำปี **2009** ANNUAL REPORT

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
Office of Industrial Economics

"คลังความรู้ และพันธมิตรของธุรกิจอุตสาหกรรม"

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง

ประเทศไทยพัฒนาเติบโตขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเกิดจากภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีบทบาทสร้างความเจริญก้าวหน้าสืบเนื่องต่อกันมาอย่างยาวนาน จนเป็นรากฐานหนึ่งที่มีความแข็งแกร่งในการสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศ

กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหนึ่งในกระทรวงที่รับผิดชอบในการกำกับดูแล แก้ไขปัญหาและขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในทุกระดับ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ และมุ่งหวังให้เกิดการกินดีอยู่ดีของคนในชาติ เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ สร้างความแข็งแกร่งมั่นคงให้กับสังคมและประเทศพัฒนาอย่างสมดุลยั่งยืน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่ได้รับมอบหมายในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนแม่บท แผนงาน และเสนอแนะแนวทางช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและยกระดับประสิทธิภาพและขีดความสามารถให้แข่งขันได้ในตลาดโลก พร้อมทั้งเติบโตอย่างเข้มแข็งท่ามกลางวิกฤตทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น และพลวัตของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ในโอกาสนี้ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายโปรดอำนวยการให้คณะผู้บริหารข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมทุกท่าน จงประสบความสำเร็จ สุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ พร้อมเป็นกำลังสำคัญในการสร้างความแข็งแกร่งและพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศเจริญก้าวหน้าสืบไป

(นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

สารผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม นายสรยุทธ เพ็ชรตระกูล

ภาคอุตสาหกรรมของไทย นับว่ามีบทบาทอย่างสูงต่อการสร้างความเจริญก้าวหน้า จนเป็นรากฐานหนึ่งที่มีความแข็งแกร่งในการสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศ และเป็นส่วนหนึ่งในการพลิกฟื้นจากวิกฤตเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศในหลายๆ ครั้งที่ผ่านมา

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ในฐานะเป็นหน่วยงานด้านนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ทำหน้าที่ในการศึกษาค้นคว้า วิจัย จัดเก็บ จัดทำข้อมูลอุตสาหกรรมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการแจ้งเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้กับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และผู้ประกอบการ รวมทั้งวางแผนงานพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เพื่อให้เกิดการเติบโตในทิศทางที่ถูกต้อง มีขีดความสามารถที่จะแข่งขันได้ในตลาดโลก กอปรกับความรับผิดชอบในอันที่จะอยู่ร่วมกันได้กับสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและสมดุล

ในโอกาสนี้ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้โปรดดลบันดาลให้คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมทุกท่าน ที่ได้ร่วมมือร่วมใจมุ่งมั่นทำงานจนประสบความสำเร็จ มีความเจริญ มีกำลังกายและกำลังใจที่เข้มแข็ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่นำพาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

(นายสรยุทธ เพ็ชรตระกูล)

ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม

สารเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นางพรณี จารุสมบัติ

กระทรวงอุตสาหกรรม ในฐานะที่กำกับดูแลการพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการของประเทศ ได้ดำเนินงานที่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าจนถึงทุกวันนี้ได้ ก็สืบเนื่องมาจากความร่วมมือร่วมใจของทั้งภาครัฐเอง รวมทั้งภาคเอกชนและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่างร่วมแรงร่วมใจกันฟันฝ่าวิกฤตและอุปสรรคต่างๆ นานัปการ เพื่อให้เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศสามารถยืนหยัดมั่นคงและพัฒนาได้อย่างเข้มแข็ง

ในการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้ปฏิบัติงานตามภารกิจหน้าที่เหล่านี้อย่างมุ่งมั่นเข้มแข็งขัน ในการทำหน้าที่ศึกษาวิจัยในการเสนอแนะนโยบาย วางแนวทาง สร้างรากฐาน เตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทย ซึ่งเป็นที่ประจักษ์จากความสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมต่างๆ อย่างมากมาย

ในโอกาสนี้ ดิฉันขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้โปรด ดลบันดาลให้คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมทุกท่าน จงมีแต่ความสุขความเจริญ มีกำลังกายที่สมบูรณ์แข็งแรง และมีกำลังใจที่เข้มแข็ง เพื่อร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

(นางพรณี จารุสมบัติ)

เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

สารปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี

กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหนึ่งในกระทรวงด้านเศรษฐกิจที่นอกจากจะทำหน้าที่ดูแลการพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการของประเทศ โจทย์ที่เพิ่มขึ้นมาคือการทำอะไรให้การพัฒนาเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม ซึ่งจะต้องมีการวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมในทุกบริบททั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อให้การพัฒนาเติบโตไปในทิศทางที่ถูกต้องและเกิดความยั่งยืน เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสังคมของประเทศ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) เป็นหน่วยงานในกลุ่มภารกิจด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ที่มีหน้าที่ในการจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงาน การเสนอแนะแนวทาง มาตรการต่างๆ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมไปถึงการพัฒนาศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในสาขาต่างๆ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ และถือเป็น “Think Tank” ให้กับกระทรวงอุตสาหกรรม

ในโอกาสนี้ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย รวมถึงองค์พระนารายณ์ ได้โปรดอำนวยพรให้ข้าราชการและพนักงานทุกท่านประสบความสำเร็จ มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง พร้อมเป็นกำลังสำคัญในอันที่จะร่วมกันสร้างสรรค์ความแข็งแกร่งให้กับภาคอุตสาหกรรมสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืนสืบไป

(นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สารผู้ว่าการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นางสุทธินีย์ พุ่มพกา

ในปีที่ผ่านมา โลกประสบกับปัญหาวิกฤตทางด้านเศรษฐกิจอย่างรุนแรง และกระทบการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยที่เป็นรากฐานหนึ่งที่มีความแข็งแกร่งในการสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศ และส่งผลต่อศักยภาพขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ในฐานะเป็นหน่วยงานด้านนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม มีภารกิจและหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ ตลอดจนติดตามและผลักดันให้เกิดผลทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ด้วยความมุ่งมั่น โดยในปี 2552 ที่ผ่านมา สศอ. ได้ดำเนินงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมของประเทศในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนและผลักดันการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม (Productivity) การดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา การจัดทำและติดตามประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม ในรายสาขาต่างๆ ที่ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ สศอ. ยังได้จัดทำความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อดำเนินงานในหลายด้าน เช่น การจัดทำฐานข้อมูลอุปสงค์อุปทานกำลังคนภาคอุตสาหกรรมรองรับการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ รวมทั้งได้ทำการศึกษา เพื่อชี้แนะและเสนอแนะการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ๆ เช่น อุตสาหกรรมเคมีชีวภาพ การพัฒนาอุตสาหกรรมการขนส่งระบบราง และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เป็นต้น

นอกจากงานด้านการศึกษา วิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งการแก้ปัญหา การพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมผ่านการจัดทำโครงการต่างๆ แล้ว ในท่ามกลางภาวะที่เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม สศอ. ได้ทำหน้าที่ในการศึกษาวิเคราะห์และจัดทำข้อมูลเพื่อแจ้งเตือนภัยให้กับภาคอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งรวมถึงการเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำ “ดัชนีอุตสาหกรรม” เพื่อรายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยได้อย่างถูกต้องเป็นจริง จนสามารถยกระดับความเชื่อมั่นเป็นที่ยอมรับ และถูกนำไปใช้แพร่หลายมากขึ้นทั้งในหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน

สำหรับภารกิจด้านการเสนอแนะนโยบาย แนวทางความร่วมมือและการเจรจาระหว่างประเทศ สศอ. ได้มุ่งมั่นดำเนินการในอันที่จะสนับสนุนและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภายใต้กรอบข้อตกลงและความร่วมมือทั้งในระดับพหุภาคี ทวิภาคีและระดับอนุภูมิภาค เช่น การแสวงหาผลประโยชน์จากข้อตกลงการเปิดเสรี การพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการติดตามดูแล ภาวะเบียด / ข้อตกลงทางการค้าเพื่อให้ผู้ประกอบการของไทยได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงและทันทั่วถึง

ผลจากความสำเร็จในการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ เหล่านี้ ส่วนหนึ่งเกิดจากการได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันเฉพาะทาง สถาบันการศึกษา และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในระดับ เพื่อให้ สศอ. ทำหน้าที่ในการประสานงานและนำเสนอแนวทางช่วยเหลือ รวมทั้งตอบสนองประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศโดยรวม

ในโอกาสนี้ ดิฉันขอขอบคุณผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงอุตสาหกรรมทุกท่าน ที่ได้สนับสนุนและให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานที่มีคุณค่า รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันอย่างแข็งขันตั้งใจของชาว สศอ. ทุกท่าน ตลอดจนความไว้วางใจและร่วมมือที่ดีจากทุกภาคส่วนทั้งจากภาครัฐ เอกชน และผู้ประกอบการ ในอันที่จะทำให้งานของ สศอ. บรรลุผล สามารถนำพาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทยฝ่าฟันวิกฤตและเติบโตได้อย่างแข็งแกร่งต่อไป

(นางสุทธินีย์ พุ่มพกา)

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สารบัญ

Content

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไป

- คณะผู้บริหาร 8
- วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม 12
- โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ 12
- การแบ่งส่วนราชการและหน้าที่ความรับผิดชอบ 13
- อัตรากำลัง / ข้าราชการดีเด่น / จงประมาณรายจ่ายประจำปี 15

ส่วนที่ 2 : สรุปผลการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ 2552

- ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ สศอ. 18
- ผลการปฏิบัติราชการภายใต้แผนปฏิบัติราชการปีงบประมาณ 2552 ของ สศอ. 23
- การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของ สศอ. 39
- ผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการในรอบปี 2552 ของ สศอ. 41

ส่วนที่ 3 : รายงานงบแสดงฐานะการเงิน 2552

ส่วนที่ 4 : บทบาท / การดำเนินงานเด่นในรอบปี 2552

- การดำเนินงานตามแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม (Productivity) ปีงบประมาณ 2552 48
- การจัดทำและติดตามประเมินผลแผนการพัฒนากอุตสาหกรรม 49
- การเตรียมการของภาคอุตสาหกรรมไทยเพื่อรองรับ EU white Paper 51
- การพัฒนากอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทย 53
- การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากอุตสาหกรรมรองเท้าและเครื่องหนัง 55
- การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน 56
- การพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน 57
- การแสวงหาประโยชน์จากข้อตกลงการเปิดเสรี ระยะที่ 4 : กรณีกศึกษาความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน - สหภาพยุโรปและความตกลงว่าด้วยความสัมพันธ์หุ้นส่วนและความร่วมมือระหว่างไทยและประชาคมยุโรป (PCA) 59
- ดัชนีอุตสาหกรรมปี 2552 60
- รายงานผลิตภาพและผลประกอบการอุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2551 62
- ดัชนีชี้้นำเศรษฐกิจอุตสาหกรรม 64
- การพัฒนาองค์ความรู้เศรษฐกิจอุตสาหกรรม 66

ส่วนที่ 5 : กิจกรรมการดำเนินงานในรอบปี 2552

70

คณะผู้บริหาร

1. นางสุกฤษฎี พุพกา

- ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

2. ดร. สมชาย หาคหิรัญ

- รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

3. นายอภิวัฒน์ อสมากรณ์

- รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

คณะผู้บริหาร

1. ดร. ณัฐพล รังสิตพล
• ผู้เชี่ยวชาญ
2. นายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ
• ผู้เชี่ยวชาญ
3. นางอัจฉริยา เทพัฒน์พงศ์
• รักษาการผู้เชี่ยวชาญ
4. นายอิทธิชัย ปัทมสิริวัฒน์
• รักษาการผู้เชี่ยวชาญ
5. นางสาวจริยา เด่นดวง
• หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน
6. นางจิตรา เฉลิมทิพย์
• หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

คณะผู้บริหาร

1. นางวารีย์ จันทรเนตร
 - ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง
2. นายอนันต์ อัสวโสภณกุล
 - ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
3. ดร. ปรีดา อติวณิชตระกูล
 - ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค
4. นายสมศักดิ์ จุลเสน
 - ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1
5. นายพิชัย ตั้งชนะชัยอนันต์
 - ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2
6. นายอัทธิชัย ยศศรี
 - ผู้อำนวยการสำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
7. นายศิริรุจ จุลกะรัตน์
 - ผู้อำนวยการสำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ส่วนที่ 1

ข้อมูลทั่วไป

วิสัยทัศน์ (VISION)

เป็นองค์กรชั้นนำการพัฒนากอุตสาหกรรม

พันธกิจ/ภารกิจ

- จัดทำ บูรณาการ ผลักดันนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนากอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่า และขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน
- จัดทำระบบสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ตัวชี้วัด สัญญาณเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม ที่ทันสมัย เชื่อถือได้ และเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้บริการเผยแพร่
- สร้างความเข้มแข็งในการเป็นองค์กรแห่งความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ค่านิยม

จริยธรรมนำคน พัฒนาตนเป็นเลิศ
สร้างมิตรร่วมงาน ปฏิบัติการเชิงรุก

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้เสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2533 ขอปรับปรุงฐานะกองเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมให้เป็นสำนักงานเทียบเท่ากรม และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในการจัดตั้ง “สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม” โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 108 ตอนที่ 156 ลงวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2534 โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังนั้น ในวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2534 จึงถือเป็นวันก่อตั้ง “สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.)”

ต่อมาอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543 ให้ยกเลิกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2545 และออกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 125 ตอนที่ 18ก ลงวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2551 กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่และการแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม มีภารกิจเกี่ยวกับการเสนอแนะ นโยบาย แผน ยุทธศาสตร์ มาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศในระดับมหภาคและอุตสาหกรรมรายสาขา รวมทั้งพัฒนาระบบเตือนภัยด้านอุตสาหกรรม เพื่อเป็นองค์การชี้นำในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศให้เติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ส่งสัญญาณเตือนภัยทางอุตสาหกรรมอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
- เสนอแนะนโยบาย กำหนดทำที่ แนวทางความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ รวมทั้งประชุมเจรจากับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศด้านอุตสาหกรรม
- ศึกษา วิเคราะห์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย การวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม และการแก้ปัญหาหรือพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- วิเคราะห์ วิจัย คาดการณ์แนวโน้ม และเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- ประสาน เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม
- กำหนดนโยบายการสำรวจ การเก็บรักษา การใช้ประโยชน์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม การจัดทำดัชนีอุตสาหกรรม และทำหน้าที่เป็นศูนย์สารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ส่วนราชการและหน้าที่ความรับผิดชอบ

สำนักบริหารกลาง

- ดำเนินการเกี่ยวกับงานบริหารทั่วไปของสำนักงานและงานช่วยอำนวยความสะดวก
- ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่และยานพาหนะของสำนักงาน

- ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การพัฒนาข้าราชการ การเสริมสร้างวินัย และรักษาระบบคุณธรรมของสำนักงานงาน
- ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้า และผลงานของสำนักงาน
- ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

- กำหนดนโยบายและระเบียบในการสำรวจ การเก็บรักษา และการใช้ประโยชน์ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- ดำเนินการเกี่ยวกับการเป็นศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- รวบรวมและจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในภาพรวม และรายสาขาอุตสาหกรรม
- ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

- เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
- เสนอแนะแนวทางการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนที่จำเป็นต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
- ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
- ประสานการดำเนินงานเพื่อให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาภาคอุตสาหกรรม
- ประสานและจัดทำแผนงาน งบประมาณ และแผนปฏิบัติการของสำนักงานให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวง
- ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1 และ 2

- เสนอแนะนโยบาย แนวทาง และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา
- ศึกษา วิเคราะห์ และติดตามสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรม รวมทั้งคาดการณ์แนวโน้มและเตือนภัยอุตสาหกรรมรายสาขา
- ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา
- ประสานการดำเนินงานเพื่อให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาอุตสาหกรรมรายสาขา
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

- จัดหาและรวบรวมข้อมูลเศรษฐกิจมหภาค และเป็นหน่วยสารสนเทศเชิงลึกของกระทรวง รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- วิเคราะห์ และวิจัยประเด็นทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ และติดตามสถานการณ์ รวมทั้งคาดการณ์แนวโน้มและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรมโดยรวม
- พัฒนาเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อสนับสนุนการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

- เสนอแนะนโยบาย แนวทาง มาตรการ และกำหนดท่าทีความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี
- ประสานความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับต่างประเทศ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ
- ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

- บริหารจัดการมาตรการตามพันธะผูกพันด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

โครงสร้างและอัตรากำลังเจ้าหน้าที่

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	1	ตำแหน่ง
รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	2	ตำแหน่ง
ผู้เชี่ยวชาญ	4	ตำแหน่ง
กลุ่มตรวจสอบภายใน	2	ตำแหน่ง
กลุ่มพัฒนาระบบราชการ	3	ตำแหน่ง
สำนักบริหารกลาง	22	ตำแหน่ง
ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	18	ตำแหน่ง
สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค	18	ตำแหน่ง
สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1	17	ตำแหน่ง
สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2	18	ตำแหน่ง
สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	15	ตำแหน่ง
สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ	17	ตำแหน่ง
พนักงานราชการ	2	ตำแหน่ง
ลูกจ้างประจำ	20	ตำแหน่ง
รวม	159	ตำแหน่ง

ข้าราชการดีเด่น สกอ. ประจำปี 2552

นางสาวณิรดา วิสุทธิชาติธาดา

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

งบประมาณรายจ่ายประจำปี

รายการ	งบประมาณรายจ่าย			เงินประจำงวด				
	เพิ่ม	ลด	คงเหลือ	เพิ่ม	ผูกพัน	กันไว้เบิก	เบิก	คงเหลือ
แผนงบประมาณปรับปรุงโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ผลผลิตที่ 1 การจัดทำนโยบาย แผนและมาตรการด้านอุตสาหกรรม	38,899,100.00	38,899,100.00	0.00	38,899,100.00	0.00	-	37,912,760.40	986,339.60
	13,616,900.00	13,616,900.00	0.00	13,616,900.00	0.00	379,698.00	13,021,825.33	215,376.67
	443,825,250.00	443,825,250.00	0.00	3,612,000.00	0.00	3,612,000.00	440,195,155.20	18,094.80
	63,025,950.00	63,025,950.00	0.00	63,025,950.00	0.00	7,550,000.00	55,349,148.00	126,802.00
	559,367,200.00	559,367,200.00	0.00	559,367,200.00	0.00	11,541,698.00	546,478,888.93	1,346,613.07
รวม			0.00					

รายการ	งบประมาณรายจ่าย			เงินประจำงวด				
	เพิ่ม	ลด	คงเหลือ	เพิ่ม	ผูกพัน	กันไว้เบิก	เบิก	คงเหลือ
แผนงบประมาณปรับปรุงโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ผลผลิตที่ 2 การบริการข้อมูลสารสนเทศด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	12,492,300.00	12,492,300.00	0.00	12,492,300.00	0.00	-	9,886,996.83	2,605,303.17
	57,616,400.00	57,616,400.00	0.00	57,616,400.00	0.00	13,341,792.50	44,024,663.20	249,944.30
	4,191,350.00	4,191,350.00	0.00	4,191,350.00	0.00	-	4,191,350.00	0.00
	35,000,000.00	35,000,000.00	0.00	35,000,000.00	0.00	-	35,000,000.00	0.00
	32,174,050.00	32,174,050.00	0.00	32,174,050.00	0.00	4,760,000.00	27,357,913.00	56,137.00
รวม	141,474,100.00	141,474,100.00	0.00	141,474,100.00	0.00	18,101,792.50	120,460,923.03	2,911,384.47

ส่วนที่ 2

สรุปผลการปฏิบัติราชการ
ประจำปีงบประมาณ **2552**

ผลการปฏิบัติตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ สศอ.

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 สศอ. ได้จัดให้มีการลงนามในคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ระหว่าง นายอนันต์ สุวรรณपाल รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมหัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และนายอาทิตย์ วุฒิคะโร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยมีกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการทั้ง 4 มิติ ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการใน 4 มิติของ สศอ.

มิติที่ 1 : มิติด้านประสิทธิผล แสดงผลงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน	มิติที่ 2 : มิติด้านคุณภาพการให้บริการ แสดงการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการในการบริการที่มีคุณภาพ สร้างความพึงพอใจให้ผู้รับบริการ
มิติที่ 3 : มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ แสดงความสามารถในการปฏิบัติราชการ เช่น การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ การบริหารงบประมาณ การประหยัดพลังงาน เป็นต้น	มิติที่ 4 : มิติด้านการพัฒนาองค์กร แสดงความสามารถในการบริหารการเปลี่ยนแปลงขององค์กร และพัฒนาบุคลากร เพื่อสร้างความพร้อมในการสนับสนุนแผนปฏิบัติราชการ

มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ สศอ. ได้ดำเนินการกิจตัวชี้วัดที่สะท้อนความสำเร็จในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ของ สศอ. ดังนี้

1. การกำหนดแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศที่เป็นที่ยอมรับและทันต่อการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย การจัดทำนโยบาย แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม ที่นำเสนอผู้บริหาร การติดตาม ประเมินผล การดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ และการติดตาม/ผลักดันแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม
2. การมีระบบสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่ทันสมัย เชื่อถือได้ ประกอบด้วย การให้บริการสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
3. การพัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรม ประกอบด้วย การบริหารจัดการเครือข่ายข้อมูลอุตสาหกรรม และการศึกษาวิจัยที่นำเสนอต่อสาธารณชน เป็นต้น

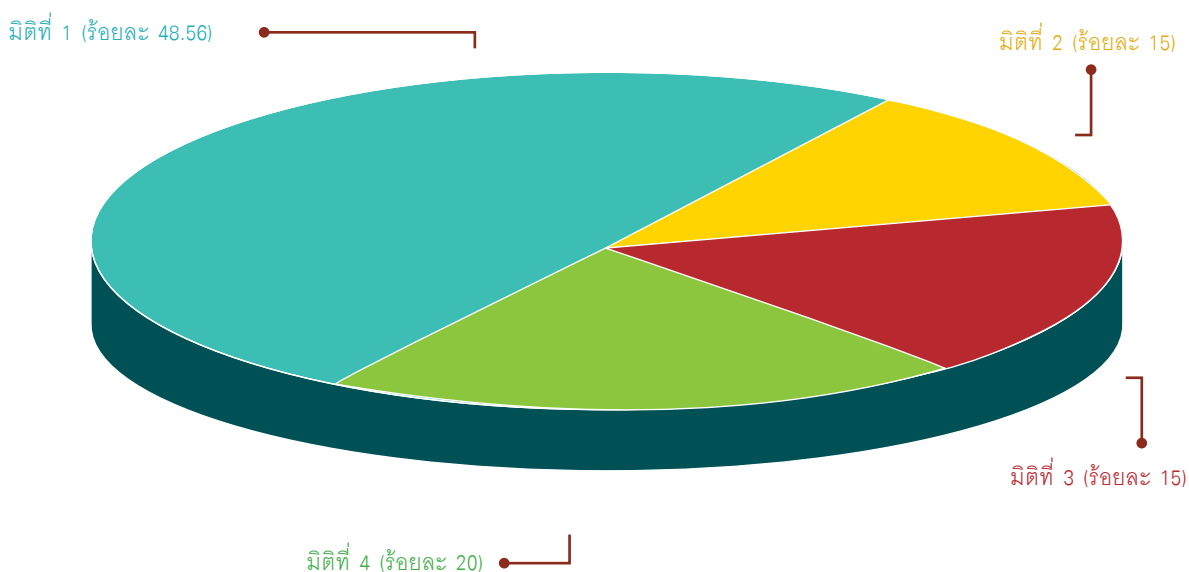
มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ สศอ. ได้มีการวัดระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบ

มติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ และการจัดทำต้นทุนต่อหน่วย

มติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์กร เป็นการนำเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) มาเป็น เครื่องมือในการประเมินตนเอง และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารจัดการองค์กร เพื่อยกระดับคุณภาพ การปฏิบัติงานของ สศอ. สู่มาตรฐานสากล

ในการประเมินผลการปฏิบัติราชการดังกล่าวข้างต้น สศอ. ได้ให้น้ำหนักของการปฏิบัติราชการในมติ ประสิทธิภาพตามแผนการปฏิบัติราชการมากที่สุดถึงร้อยละ 48.56 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นมติการพัฒนาองค์กร ร้อยละ 20 มติคุณภาพการให้บริการร้อยละ 15 และมติประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการร้อยละ 15 รวมทั้งสิ้น ร้อยละ 98.56

การให้น้ำหนักการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ 2552 ในแต่ละมติดังของ สศอ.

มติที่ 1 ด้านประสิทธิผล
-ผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการ

มติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ
-การเสริมสร้างธรรมาภิบาล
-ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

มติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ
-การบริหารงบประมาณ
-ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน
-การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ

มติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์กร
-การบริหารจัดการองค์กร

สำหรับผลการประเมินการปฏิบัติราชการตามคำรับรองของ สศอ. สามารถประเมินผลการปฏิบัติราชการในเบื้องต้นที่อยู่ใน คำรับรองทั้งหมด โดยได้ค่าคะแนนรวม 4.6760 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5.0000 คะแนน

น้ำหนักและผลการประเมินในเบื้องต้นจำแนกตามมิติของการปฏิบัตินิติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัตินิติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	คะแนน
มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัตินิติราชการ		48.56	4.6921
• ผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติการ	1.1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามปฏิบัตินิติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม	18.56	4.0970
	1.1.1 ดัชนีผลผลิตภาพแรงงานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย	0.72	
	1.1.1.1 อุตสาหกรรมอาหาร	0.24	5.0000
	1.1.1.2 อุตสาหกรรมสิ่งทอ	0.24	5.0000
	1.1.1.3 อุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	ยกเลิกตามเงื่อนไขในคำรับรอง	
	1.1.1.4 อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ	0.24	3.7767
	1.1.1.5 อุตสาหกรรมยานยนต์	ยกเลิกตามเงื่อนไขในคำรับรอง	
	1.1.2 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเป้าหมาย	0.24	
	1.1.2.1 อุตสาหกรรมอาหาร	0.24	5.0000
	1.1.2.2 อุตสาหกรรมสิ่งทอ	ยกเลิกตามเงื่อนไขในคำรับรอง	
	1.1.2.3 อุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	ยกเลิกตามเงื่อนไขในคำรับรอง	
	1.1.2.4 อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ	ยกเลิกตามเงื่อนไขในคำรับรอง	
	1.1.2.5 อุตสาหกรรมยานยนต์	ยกเลิกตามเงื่อนไขในคำรับรอง	
	1.1.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเป้าหมาย	1.20	
	1.1.3.1 เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	0.30	4.4819
	1.1.3.2 รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	0.30	1.0000
	1.1.3.3 เม็ดพลาสติก	0.30	1.0000
	1.1.3.4 อาหาร(สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร)	0.30	1.0000
	1.1.4 ระดับความสำเร็จของการติดตามและรายงานผลของนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์ที่ได้รับความเห็นชอบนำไปสู่การปฏิบัติ	3.6	5.0000
	1.1.5 สัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของ SMEs ภาคอุตสาหกรรมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภาคอุตสาหกรรม	1.20	3.6104

ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	คะแนน
	1.1.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการส่งออกของ SMEs ไทย	1.20	2.3025
	1.1.7 จำนวนผู้ประกอบการใหม่ SMEs ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวง (รายอุตสาหกรรม)	1.20	5.0000
	1.1.8 จำนวนสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	3.60	5.0000
	1.1.9 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรในกระทรวงอุตสาหกรรม	3.60	3.0000
	1.2 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง	ยกเลิกตามมติ อ.ก.พ.ร.	
	1.3 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชน	2	5.0000
	2. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการของกลุ่มภารกิจเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	10	5.0000
	2.1 ระดับความสำเร็จของการตอบสนองต่อเรื่องที่ได้รับการร้องขอ/สั่งการและมีผลผลิตที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	4	5.0000
	2.2 ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการบรรลุเป้าหมายของการดำเนินโครงการ/แผนงานตามแผนแม่บทเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตของภาคอุตสาหกรรม	4	5.0000
	2.3 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาข้อมูลสารสนเทศและการเตือนภัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	2	5.0000
	3. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	20	5.0000
	3.1 จำนวนนโยบาย แผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมที่นำเสนอผู้บริหารและนำไปใช้งานหรือสั่งการ	5	5.0000
	3.2 ระดับความสำเร็จของการติดตาม/ผลักดันโครงการตามแผนแม่บทเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตของภาคอุตสาหกรรมที่ สศอ. รับผิดชอบ	3	5.0000
	3.3 จำนวนผู้รับบริการสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	5	5.0000
	3.4 ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการเครือข่ายข้อมูลอุตสาหกรรม	3	5.0000
	3.5 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุผลการดำเนินงานศึกษาวิจัย	4	5.0000

ประเด็นการประเมิน		ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	คะแนน
มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ			15	4.6747
• คุณภาพการให้บริการ	4.1 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	5	4.9100	
- คุณภาพการให้บริการ	4.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	5	4.6140	
- การมีส่วนร่วมของประชาชน	4.3 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ	สศอ. ไม่เลือก		
- ความเปิดเผย โปร่งใส	4.4 ระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ	5	4.5000	
มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ			15	4.9867
• ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ	5.1 ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน	4	5.0000	
- การบริหารงบประมาณ				
- ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน	5.2 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานของส่วนราชการ	3	5.0000	
- การปรับปรุงกระบวนการตามภารกิจหลักให้สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล	5.3 ระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามแผนส่งเสริมธรรมาภิบาล (Roadmap) เฉพาะ สมอ. นำร่อง	ยกเลิกตัวชี้วัด		
	5.4 ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนส่งเสริมธรรมาภิบาล (Roadmap)	สศอ. ไม่เลือก		
- การจัดทำต้นทุนต่อหน่วย	5.5 ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต	4	5.0000	
- การรักษาระยะเวลาการให้บริการ	5.6 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ	สศอ. ไม่เลือก		
- การประเมินความคุ้มค่าเชิงภารกิจ	5.7 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการประเมินความคุ้มค่าเชิงภารกิจ	สศอ. ไม่เลือก		
- การตรวจสอบภายใน	5.8 ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน	3	5.0000	
- การควบคุมภายใน	5.9 ระดับความสำเร็จของส่วนราชการในการพัฒนาระบบควบคุมภายในให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน	1	4.8000	
- การพัฒนากฎหมายกฎระเบียบ	5.10 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ	สศอ. ไม่เลือก		
มิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาองค์กร			20	4.4051
• การพัฒนาองค์กร	6.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)	20	4.4051	
- การบริหารจัดการองค์กร				
	รวม	98.56	4.6760	

ผลการปฏิบัติราชการภายใต้แผนปฏิบัติการ ปีงบประมาณ 2552 ของ สศอ.

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การกำหนดแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
ที่เป็นที่ยอมรับและทันต่อการเปลี่ยนแปลง**

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการภายใต้แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของ
ภาคอุตสาหกรรม (Productivity)

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

พลวัตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

การดำเนินโครงการภายใต้แผนแม่บทฯ ปี 2552 จำนวน 17 โครงการ วงเงิน 243 ล้านบาท มีผลความก้าวหน้าการดำเนินงาน ณ สิ้นเดือนกันยายน 2552 คิดเป็นร้อยละ 102.9 (มีบางโครงการดำเนินการได้เกินเป้าหมาย) ทำให้เกิดผลผลิตสำคัญ ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรมในสาขาอุตสาหกรรมอาหาร ยานยนต์ ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เหล็กและเหล็กกล้า แบ่งเป็น 3 ประเภทหลัก ดังนี้

1) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ พัฒนาระบบการผลิต/ยกระดับคุณภาพมาตรฐาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของอุตสาหกรรม โดยการอบรม ให้คำปรึกษาแนะนำ วิจัยวิจัย ตรวจสอบประเมินในโรงงานโดยผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการพัฒนาร่วมกับผู้ประกอบการ รวมประมาณ 500 โรงงาน และให้คำปรึกษาแนะนำ บริการวิศวกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานโครงสร้างเหล็ก 240 กรณี

2) การพัฒนานุเคราะห์ ผ่านการฝึกอบรม สัมมนา ถ่ายทอดเทคโนโลยี และให้ความรู้ในสถานประกอบการ (In- house/ On the job Training) ครอบคลุมบุคลากรที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรม ทั้งระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ บุคลากรที่กำลังจะเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม และบุคลากรที่จะเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ต่อไป รวมกว่า 17,000 คน รวมทั้งมีหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้มาตรฐาน เพื่อใช้ขยายผลให้เกิดขึ้นกับภาคอุตสาหกรรมในวงกว้างอีกประมาณ 70 หลักสูตร

3) การพัฒนาระบบ Logistics ภายในกลุ่มอุตสาหกรรม รวมทั้งการสร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจ และ Supply Chain ในสาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลแรงงาน และการพัฒนาโปรแกรมจัดการเครือข่ายเชื่อมโยงธุรกิจโดยใช้มาตรฐาน Rosetta Net ในโรงงานเป้าหมาย จำนวน 20 โรงงาน สาขาเหล็ก มีการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อเชื่อมโยงการผลิต ระหว่างผลิตภัณฑ์หลัก การขึ้นรูปชิ้นส่วนประกอบสำเร็จ และอุตสาหกรรมก่อสร้าง รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลงานโครงสร้างเหล็ก นอกจากนี้ ยังมีการสร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม โดยการเจรจาจับคู่ธุรกิจระหว่างบริษัทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย กับประเทศในกลุ่มอาเซียน

การจัดทำฐานข้อมูลบริษัทประเทศสมาชิกอาเซียน 4 ฐาน ได้แก่ ไทย เวียดนาม กัมพูชาและลาว รวมทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์กลุ่มผ้าผืนเข้าสู่ตลาดอาเซียน 84 รายการ

ผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

1) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ/ กระบวนการผลิต / คุณภาพมาตรฐาน ส่งผลให้โรงงานที่เข้าร่วมโครงการสามารถลดต้นทุนและเพิ่ม Productivity ได้อย่างเป็นรูปธรรม จากแรงงานที่มีคุณภาพ กระบวนการผลิต ระบบบริหารจัดการ และเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมูลค่าผลผลิตที่เพิ่มขึ้น

2) การพัฒนาบุคลากร ผ่านการอบรม สัมมนา ถ่ายทอดเทคโนโลยี และให้ความรู้ในสถานประกอบการ (In-house/ On the job Training) ส่งผลให้บุคลากรที่ได้รับการพัฒนา สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งสามารถเป็นแกนหลักในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีวิทยากรที่สามารถเป็นตัวคุณและหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้มาตรฐาน เพื่อใช้ขยายผลให้เกิดขึ้นกับภาคอุตสาหกรรมในวงกว้างอีกด้วย

3) ระบบเชื่อมโยงธุรกิจที่พัฒนาขึ้นภายใต้โครงการฯ ส่งผลให้โรงงานที่นำระบบไปประยุกต์ใช้ สามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการโซ่อุปทาน และลดขั้นตอน/ ระยะเวลาในการดำเนินการด้านการบริหารจัดการโซ่อุปทานได้ รวมทั้งทำให้เกิดเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตและผู้ใช้งานตลอดห่วงโซ่อุปทาน นอกจากนี้ การเจรจาจับคู่ธุรกิจ จะส่งผลให้เกิดการเชื่อมโยงทางธุรกิจและมูลค่าทางการค้าเพิ่มขึ้นทั้งจากลูกค้ารายเดิมและรายใหม่

ซึ่งผลในระดับสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ จะนำไปสู่การยกระดับผลิตภาพของกลุ่มอุตสาหกรรม อันจะนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการเติบโตอย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรมในภาพรวมของประเทศ ตามเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ต่อไป

ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขความสำเร็จ :

- ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในช่วง 6 เดือนแรก ทำให้ผู้ประกอบการเกิดความลังเล/ ขะลอกการตัดสินใจในการเข้าร่วมโครงการ ซึ่งหน่วยงานรับผิดชอบโครงการได้มีการดำเนินการเพื่อลดผลกระทบที่เกิดจากปัญหาดังกล่าว เช่น การปรับแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

- ปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากความพร้อมของโรงงานที่เข้าร่วมโครงการ เช่น โรงงานอาจไม่สามารถร่วมดำเนินการหรือส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมได้ในช่วงที่จำเป็นต้องดำเนินการผลิตเพื่อรองรับคำสั่งซื้อจำนวนมาก/เร่งด่วน หรือกรณีที่โรงงานประสบปัญหาทางธุรกิจ/หยุดการผลิต ทำให้ต้องชะลอ/ ยกเลิกการเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งผู้ประกอบการบางรายยังยึดติดกับแนวทางการดำเนินงานแบบเดิม ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงหรือยังไม่เห็นความสำคัญของระบบที่กำลังพัฒนาเท่าที่ควร นอกจากนี้ โครงการที่กำหนดเป้าหมายเป็นจำนวนโรงงานที่ได้รับการรับรองระบบคุณภาพมาตรฐาน จะบรรลุเป้าหมายได้ ก็ต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้ประกอบการด้วยเช่นเดียวกัน

- โครงการประเภทฝึกอบรม มีจำนวนผู้เข้าอบรมไม่ครบตามเป้าหมายที่กำหนดจากหลายกรณี เช่น มีผู้สมัครเข้าอบรมน้อย ผู้ลงทะเบียนไม่เข้าอบรมตามที่ลงชื่อไว้ หรือขอยกเลิกการอบรมเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจ/ ติดงานประจำ อีกทั้งยังมีโครงการอื่นของภาครัฐที่มีลักษณะใกล้เคียงกับโครงการฝึกอบรมภายใต้แผนแม่บท Productivity เป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับผู้ประกอบการ

- กิจกรรมประเภทการพัฒนากระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นกิจกรรมที่มีความซับซ้อนในเชิงเทคนิค และต้องใช้เวลาในการออกแบบ ทดสอบ ปรับปรุง ให้สอดคล้องกับการใช้งานและความต้องการที่แท้จริงของผู้ประกอบการเป้าหมาย ซึ่งมีความต้องการที่แตกต่างกัน อีกทั้งจะต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจกับผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องของโรงงานที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อให้เกิดการยอมรับและเห็นความสำคัญของการใช้ระบบเพื่อช่วยในการดำเนินธุรกิจ

- การจัดทำฐานข้อมูลอุตสาหกรรม เพื่อให้มีข้อมูลเพียงพอสำหรับการตัดสินใจในเชิงธุรกิจก่อนการเจรจาจับคู่ธุรกิจ ประสบปัญหาด้านการเข้าถึงข้อมูลของบางประเทศ การจัดระบบข้อมูล ความถูกต้อง/ทันสมัยของข้อมูล การบริหารจัดการภายในองค์กร และการประสานงานกับผู้รับผิดชอบของประเทศนั้นๆ เพื่อขอข้อมูล บางครั้งจำเป็นต้องอาศัยความสัมพันธ์กับเครือข่ายพันธมิตรเพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกได้

ข้อเสนอแนะ :

- หน่วยงานรับผิดชอบโครงการควรมีการเตรียมพร้อมในส่วนที่สามารถดำเนินการได้ก่อน เช่น การจัดทำแผนการดำเนินงานโดยละเอียดโดยหารือร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง จัดเตรียมบุคลากร/วัสดุอุปกรณ์ ประชาสัมพันธ์โครงการให้กลุ่มเป้าหมายทราบในเบื้องต้น ติดต่อประสานงาน/ สรรหาผู้ร่วมดำเนินการ (เป็นการล่วงหน้า ซึ่งจะทำให้หน่วยงานพร้อมเริ่มดำเนินการได้ทันที ภายหลังจากได้รับแจ้งการอนุมัติเงินงวดจากสำนักงบประมาณ และมีระยะเวลาเพียงพอในการดำเนินกิจกรรมหลัก (Core Activity) ของโครงการ
- หน่วยงานควรกำหนดขอบเขต/ กรอบการดำเนินงานของโครงการให้เหมาะสม/ สอดคล้องกับกรอบเวลาตามปีงบประมาณและศักยภาพของหน่วยงาน โดยเน้นการใช้เวลาอย่างเต็มที่และเพียงพอในกิจกรรมหลัก และเมื่อเวลาสำหรับกิจกรรมที่มีแนวโน้มที่จะต้องใช้เวลาในการดำเนินการ โดยเฉพาะกิจกรรมที่หากเกิดความล่าช้า จะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมอื่นๆ ของโครงการ
- บางกรณีอาจจำเป็นต้องปรับแผนการดำเนินงานในระหว่างดำเนินโครงการ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป (แต่ต้องไม่กระทบกับเป้าหมายการดำเนินงานตามรายละเอียดโครงการเดิม) อาทิ ปรับการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการ/ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น การกำหนดแผนในการหากกลุ่มเป้าหมายเพิ่มหรือสำรองไว้กรณีมีการถอนตัวจากการเข้าร่วมโครงการ การสรรหากกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้าร่วมกิจกรรมผ่านเครือข่ายความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมอุตสาหกรรมต่างๆ การพิจารณาปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน
- หน่วยงานควรกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกให้มีความชัดเจนตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบโครงการ โดยให้มีการกระจายตัวของกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง มุ่งเน้นกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐในโครงการอื่นๆ และเป็นกลุ่มที่ตอบสนองต่อเป้าหมายของโครงการและแผนแม่บท ที่กำหนดไว้ได้อย่างแท้จริง รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับประเด็นความพร้อม ความร่วมมือ และความมุ่งมั่นของผู้ประกอบการด้วย
- หน่วยงานควรสร้างเงื่อนไข เพื่อเป็นปัจจัยกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจ /ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมโครงการอย่างจริงจัง เช่น การแสดงให้เห็นผลในเชิงรูปธรรมที่ผู้ประกอบการจะได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ หรือการนำเสนอกรณีตัวอย่างเพื่อจูงใจ/ กระตุ้นให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญและมุ่งมั่นดำเนินการให้โครงการบรรลุผลสำเร็จ รวมทั้งการกำหนดเงื่อนไขการสมทบค่าใช้จ่ายระหว่างภาครัฐและผู้เข้าร่วมโครงการ เพื่อให้เกิดความรู้สึกร่วมมุ่งมั่นให้เกิดผลสำเร็จ
- หน่วยงานรับผิดชอบโครงการควรมีการติดตามประเมินผลโครงการ เพื่อให้ทราบผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ และนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง/ ขยายผลต่อยอดโครงการในระยะต่อไป อีกทั้งเป็นข้อมูลสนับสนุนสำหรับการพิจารณาอนุมัติโครงการในปีต่อไป ด้วย (กรณีโครงการต่อเนื่อง) นอกจากนี้ ควรมีการติดตามประเมินผลหลังจากโครงการสิ้นสุดแล้วระยะหนึ่ง เพื่อให้เห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น รวมทั้งเป็นการติดตามผลของโครงการในแง่ความยั่งยืนด้วย
- เพื่อให้เกิดการแพร่กระจายขององค์ความรู้/ ข้อมูลสารสนเทศที่เกิดจากการดำเนินโครงการต่างๆ ภายได้แผนแม่บท หน่วยงานรับผิดชอบโครงการควรมีการจัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ เช่น ฐานข้อมูลวิทยากร ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ รายชื่อผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ข้อมูล Best Practice /องค์ความรู้อื่นๆ ที่ได้จากการดำเนินโครงการ รวมทั้งควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศดังกล่าวผ่านช่องทางต่างๆ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ และยังเป็นการสร้างเครือข่ายระหว่างผู้เกี่ยวข้องอีกด้วย
- หน่วยงานรับผิดชอบโครงการควรนำบทเรียน/ ผลการดำเนินโครงการในปีที่ผ่านมา มาเป็นข้อมูลในการพิจารณาปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ในกรณีที่ปีเป็นโครงการต่อเนื่อง รวมทั้งนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดกรอบแนวคิดของโครงการใหม่ๆ เพื่อขยายผลต่อยอดการพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรมต่อไป

.....●

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและการลงทุน

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

พลวัตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

เป็นไปตามเป้าหมายในแต่ละโครงการโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. โครงการนวัตกรรมอาหารเพื่อสร้างคุณค่า (Value Creation) ให้กับผลิตภัณฑ์อาหารของไทย มีกิจกรรมที่สำคัญคือศึกษาพฤติกรรมทางเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ เพื่อกำหนดอาหาร 10 ประเภทที่เป็นที่นิยม / สํารวจศักยภาพของผู้ประกอบการในประเทศ ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรม / จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากุศลอุตสาหกรรมการผลิตอาหารด้วยการสร้างคุณค่าให้กับพื้นที่ต้นแบบ / รายงานเพื่อเผยแพร่จำนวน 500 เล่ม
2. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพโดยนวัตกรรมการใช้ระบบสมองกลฝังตัว (Embedded System) เพื่อจัดการการใช้พลังงานและการผลิต ลดต้นทุนเพิ่มประสิทธิภาพ สำหรับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 40 ราย ช่วยลดต้นทุนเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตได้รวมประมาณ 4 ล้านบาทต่อปี เฉลี่ยประมาณ 100,000 บาท ต่อโรงงานต่อปี
3. โครงการส่งเสริมศูนย์วิจัยพัฒนาเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมหลัก มีกิจกรรมที่สำคัญคือจัดตั้งศูนย์วิจัยพัฒนาเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมหลัก จัดซื้ออุปกรณ์เครื่องมือเฉพาะทางที่จำเป็นต่อการสนับสนุนงานวิจัย / ดำเนินงานวิจัยและพัฒนา 3 กรอบหัวข้อ / ผูกอบรวมหลักสูตร และสัมมนา ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี จำนวน 5 หลักสูตรให้กับบุคลากร ในภาคอุตสาหกรรมผู้เข้าร่วมการอบรมสัมมนาไม่ต่ำกว่า 150 คน
4. โครงการเสริมสร้างความเป็นเลิศทางเทคโนโลยีการเชื่อม มีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้ จัดหาเครื่องเชื่อมและอุปกรณ์การเชื่อมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ / ผูกอบรวมวิศวกรการเชื่อมสากลที่ได้รับการรับรองจากสถาบันการเชื่อมนานาชาติ (IIW) เพื่อยกระดับวิศวกรการเชื่อมจำนวน 20 คน/ ให้คำปรึกษาเทคโนโลยีการเชื่อมแก่สถานประกอบการเป้าหมาย 20 แห่ง / ผูกอบรวมให้ความรู้ตามปัญหาและความต้องการของสถานประกอบการ 15 แห่ง
5. โครงการเสริมสร้างความเป็นเลิศทางเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือนและงานไม้ มีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้ จัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ / ร่วมมือกับวิทยาลัยในภูมิภาคจัดศูนย์ผูกอบรวมบุคลากรด้านอุตสาหกรรม เครื่องเรือนและงานไม้ทั้งในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออก / พัฒนาหลักสูตร และผูกอบรวมทั้งในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออก จำนวน 5 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมไม่ต่ำกว่า 200 คน

ผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

เมื่ออุตสาหกรรมเป้าหมายนำผลที่ได้จากการดำเนินโครงการไปขยายผลต่อยอด จะช่วยพัฒนาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม เช่น การยกระดับความสามารถทักษะแรงงาน การบริหารจัดการของผู้ประกอบการ การเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องจักร และการพัฒนาระบบบริหารจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานในสถานประกอบการ รวมถึงการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาในภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาองค์ความรู้/ นวัตกรรม ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินงานด้านการทดลองวิจัย และพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อการนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ บนพื้นฐานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา ครอบคลุมสาขาอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมหลัก อุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน และอุตสาหกรรมอาหาร รวมถึงอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน และเร่งรัดให้เกิดการลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น

ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขความสำเร็จ : -

ข้อเสนอแนะ : -

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมภูมิภาค :
ระยะที่ 2 (พื้นที่ภาคเหนือและภาคกลาง)

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

พลผลิเปรียบเทียบเป้าหมาย :

มีแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคเหนือและภาคกลางที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 นโยบายรัฐบาล นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนแม่บทอุตสาหกรรมรายสาขา ซึ่งนับว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ผลลัพธ์เปรียบเทียบเป้าหมาย :

จะก่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ชายแดนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 นโยบายรัฐบาล นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนแม่บทอุตสาหกรรมรายสาขาที่เหมาะสมทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว

นอกจากนี้จะทำให้อุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมายจะเกิดความเชื่อมโยงของอุตสาหกรรม และเกิดกิจกรรมสนับสนุนซึ่งกันและกัน หรือเกิดการรวมกลุ่มกัน (Cluster) ภายในประเทศ รวมทั้งสามารถขยายฐานการผลิตและการลงทุนในอุตสาหกรรมเพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงการผลิต (Cluster) ของอุตสาหกรรมต่างๆ ในพื้นที่ชายแดนและประเทศเพื่อนบ้าน

ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขความสำเร็จ : -

ข้อเสนอแนะ : -

.....

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้ามหานคร
มวลชนและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทย (ระยะที่ 1)

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

พลผลิเปรียบเทียบเป้าหมาย :

บรรลุเป้าหมายทั้งหมด คือ

1. ทราบประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับระบบเศรษฐกิจด้านต่างๆ จากการมีอุตสาหกรรมรถไฟฟ้ามหานครมวลชนในประเทศไทย
2. ทราบความเป็นไปได้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้ามหานครมวลชนในประเทศไทย และรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย

ผลลัพธ์เกี่ยวกับเป้าหมาย :

- บรรลุเป้าหมาย คือ รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้ามหานครมวลชนและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทย (ระยะที่ 1) เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอผู้บริหารต่อไป

ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขความสำเร็จ :

- เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมใหม่ ยังมีการผลิตในประเทศ ทำให้การหาข้อมูลขึ้นส่วนต่างๆ (Specification, ต้นทุน, ราคา, Standard, ฯลฯ) ทำได้ยาก
- เงื่อนไขความสำเร็จ คือ การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูล เช่น หน่วยงานต่างๆ ทั้ง รพม. รพท. และจากการสำรวจข้อมูลจากบริษัทผลิตถไฟฟ้าในต่างประเทศ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ :

ควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์ กระทรวงคมนาคม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้มากขึ้นและมีความต่อเนื่อง

.....

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการจัดทำยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมสาขาไฟฟ้ากำลัง

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

พลผลิตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

บรรลุเป้าหมายทั้งหมด คือ

1. ทราบถึงอุปกรณ์ไฟฟ้ากำลังที่ประเทศไทยควรมีการพัฒนาในอนาคต
2. สามารถกำหนดกรอบนโยบายและทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้ากำลังของประเทศไทย ในระยะ 10 ปีข้างหน้า รวมถึงเสนอแนะแนวทางและมาตรการต่างๆ สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผลลัพธ์เทียบกับเป้าหมาย :

- บรรลุเป้าหมาย คือ รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการจัดทำยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมสาขาไฟฟ้ากำลัง เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอผู้บริหารต่อไป

ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขความสำเร็จ :

- เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ใช้ Technology Road mapping โดยให้การระดมสมองจากผู้เชี่ยวชาญจากทั้งภาครัฐ การศึกษาและภาคเอกชน โดยต้องมีการพิจารณาปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี บุคลากร มาตรฐาน เป็นต้น ซึ่งการนัดประชุมต้องใช้เวลา และข้อมูลบางส่วนประเทศไทยยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญที่แท้จริง
- เงื่อนไขความสำเร็จ อยู่ที่ตัวผู้เชี่ยวชาญ เป็นสำคัญ คือ ต้องได้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในอุตสาหกรรม และด้านเทคโนโลยีอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ :

จากนี้ควรผลักดันแผนปฏิบัติการตามที่ได้ศึกษา ให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การพัฒนาบุคลากร และการพัฒนาขีดความสามารถของห้องทดสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ไฟฟ้ากำลัง เป็นต้น

.....

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

กิจกรรมหลัก

- ศึกษาข้อมูลทฤษฎีภูมิและข้อมูลภาคสนามทั้งในประเทศและต่างประเทศในพื้นที่ศึกษาในเส้นทาง Eastern Sub-corridor (เวียดนามตอนเหนือ และจีน ในมณฑลกว่างสี) วิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางด้าน Logistics และ Supply chain ของเส้นทางดังกล่าวกับเส้นทาง R3E R3W และเส้นทางหมายเลข 9 หมายเลข 8 และหมายเลข 13 ซึ่งเชื่อมโยงไทย - ลาว - เวียดนาม
- ศึกษาวิเคราะห์ความได้เปรียบในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมาย ผลิตภัณฑ์เป้าหมาย และพื้นที่เป้าหมายที่มีศักยภาพในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันในพื้นที่ดังกล่าว รวมทั้งวิเคราะห์ศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจรอบอ่าวเป๋ายู่ (Pan-Beibu Gulf Economic Cooperation: PBG) วิเคราะห์แผนงาน มาตรการในการส่งเสริมการลงทุน โดยการจัดสัมมนาในพื้นที่เป้าหมายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 2 ครั้ง
- จัดสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษาศาธารณชน

พลผลิตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้กรอบอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Sub region: GMS) ในเส้นทาง Eastern Sub-corridor และยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจรอบอ่าวเป๋ายู่ (PBG)
- มาตรการส่งเสริมการลงทุนของไทยในประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบ GMS และ PBG
- ฐานข้อมูลในเชิงลึกเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในพื้นที่ศึกษา

ผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

- หน่วยงานต่างๆ ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมสามารถใช้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดแผนงาน โครงการพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านตามภารกิจของหน่วยงาน
- นักลงทุนและผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลเชิงลึกที่ได้จากการศึกษาไปประกอบการตัดสินใจดำเนินธุรกิจในประเทศเพื่อนบ้านในพื้นที่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขความสำเร็จ :

- นโยบายเร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณทำให้ต้องมีการปรับแผนการดำเนินงานให้แล้วเสร็จก่อนกำหนดซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม โครงการในภาพรวมจัดว่าประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยมีเงื่อนไขของความสำเร็จ คือ ความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ของภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ การกำหนดวิธีการศึกษา (Research Methodology) ที่เหมาะสม และการคัดเลือกที่ปรึกษาที่มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ : -

.....

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการแสวงหาประโยชน์จากข้อตกลงการเปิดเสรี ระยะที่ 4

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

พลผลิตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ของโครงการแสวงหาประโยชน์จากข้อตกลงการเปิดเสรี ระยะที่ 4 จำนวน 1 ฉบับ

ผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

1) มีข้อมูลทำที่และแนวทางการเจรจาของสหภาพยุโรปในบริบทของความตกลงกับอาเซียน ตลอดจนผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากความตกลงฯ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเจรจาทอรองกับสหภาพยุโรปและเตรียมความพร้อมรองรับผลกระทบต่างๆ

2) สามารถประเมินความคุ้มค่าในทำความตกลงเปิดการค้าเสรีกับสหภาพยุโรปของอาเซียนและไทย และสามารถกำหนดประเด็นสำคัญที่ควรต้องผลักดันให้มีการเจรจา เพื่อให้ความตกลงดังกล่าวเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทยและอาเซียนอย่างแท้จริง

3) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมไทยสามารถรับทราบปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งแนวทางในการปรับตัวของภาคการผลิตโดยรวมและในอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นจากความตกลงอาเซียน-สหภาพยุโรป

ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขความสำเร็จ :

ไม่มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน โดยเงื่อนไขความสำเร็จของการดำเนินงานในโครงการฯ เกิดจากการใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพผสมกับรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ และอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ในการมีส่วนร่วมกันให้ข้อคิดเห็น รวมถึงการรวบรวมข้อมูลจากการหารือกับผู้แทนจากสหภาพยุโรป

ข้อเสนอแนะ :

จากผลการศึกษาสามารถสรุปในภาพรวมได้ดังนี้

1) การที่ไทยจะเปิดเสรีการค้า (FTA) กับสหภาพยุโรป ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของพหุภาคี (อาเซียน-สหภาพยุโรป) หรือทวิภาคี (ไทย-สหภาพยุโรป) ภาคการส่งออกสินค้าของไทยและสหภาพยุโรปมีลักษณะหนุนเสริมกันมากกว่าที่จะแข่งขันกัน

2) ข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน-สหภาพยุโรป หรือไทย-ประชาคมยุโรป จะส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมไทยได้รับประโยชน์ ดังนั้น ภาครัฐจึงควรที่จะสนับสนุนการเจรจาดังกล่าว เนื่องจากจะได้ลดภาษีศุลกากรเป็นการถาวรแทนอัตราภาษีจากโครงการ GSP ของสหภาพยุโรปซึ่งมีลักษณะชั่วคราว

3) สหภาพยุโรปมีระดับอัตราภาษีศุลกากรที่ไม่สูงมากนัก ยกเว้นสินค้าในกลุ่มอาหาร เครื่องนุ่งห่มและสิ่งทอ และเกษตรที่ภาษีสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากมาตรการด้านภาษีศุลกากรแล้ว สหภาพยุโรปถือเป็นกลุ่มประเทศ ที่มีกฎระเบียบและมาตรฐานสินค้าในระดับมาตรฐานที่สูงเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่เป็นระเบียบและมาตรฐานด้านความปลอดภัยสินค้า รวมถึงมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีทั้งกฎระเบียบภาคบังคับ มาตรฐานโดยสมัครใจ และเงื่อนไข ซึ่งกำหนดโดยภาคเอกชนของสหภาพยุโรปเอง ดังนั้น การเจรจากับสหภาพยุโรป ในส่วนของภาคอุตสาหกรรมจึงควรให้ความสำคัญกับนโยบายด้านมาตรการมิใช่ภาษีมากกว่ามาตรการด้านภาษี

4) ความตกลงว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือ (PCA) จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมไทยในเรื่องของการกำหนดให้ไทยจะต้องให้สัตยาบันอนุสัญญาหลัก (Core Convention) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ครบทั้ง 8 ฉบับ ซึ่งปัจจุบันไทยยังไม่ได้ให้สัตยาบันอีก 3 ฉบับ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการไม่เลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน และสิทธิในการรวมตัวกันและการร่วมเจรจาต่อรอง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 :

ให้บริการระบบสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
และระบบเตือนภัยที่เชื่อถือได้และกับสถานการณ์

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการจัดทำข้อมูลอุตสาหกรรมเชิงเปรียบเทียบเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สาขาเหล็กและเหล็กกล้า

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

กิจกรรมหลัก

ส่วนที่ 1 การจัดทำข้อมูลอุตสาหกรรมเชิงเปรียบเทียบของไทยกับต่างประเทศ

การจัดทำข้อมูลอุตสาหกรรมเชิงเปรียบเทียบของไทยกับต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ครอบคลุมการศึกษาในประเด็นย่อยและส่วนดังนี้

1) กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะดำเนินการ เพื่อสร้างข้อมูลอุตสาหกรรมเชิงเปรียบเทียบ ครอบคลุมผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ที่สำคัญในประเทศไทย ดังนี้

- ผลิตภัณฑ์เหล็กทรงยาว ได้แก่
 - เหล็กเส้นก่อสร้าง
 - เหล็กหลอด
 - เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ
- ผลิตภัณฑ์เหล็กทรงแบน ได้แก่
 - เหล็กแผ่นรีดร้อน
 - เหล็กแผ่นรีดเย็น
 - เหล็กแผ่นชุบสังกะสี
 - เหล็กแผ่นเคลือบดีบุก
 - เหล็กรูปพรรณขึ้นรูปเย็น ท่อเหล็กและท่อเหล็กชุบสังกะสี

2) กำหนดประเภทข้อมูลที่จะจัดเก็บ ประกอบด้วยข้อมูลที่เป็นปัจจัยภายในและภายนอก ได้แก่ ข้อมูลเศรษฐกิจของประเทศ ข้อมูลพื้นฐานอุตสาหกรรมเหล็ก การพัฒนาเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่สมัยใหม่ การพัฒนาเทคโนโลยีการควบคุมและลดมลภาวะในอุตสาหกรรมเหล็ก ประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ประสิทธิภาพแรงงาน เทคนิคการจัดการสมัยใหม่ คุณภาพและมาตรฐานของสินค้าที่ตลาดต้องการ เป็นต้น

3) กำหนดกลุ่มประเทศที่เป็นคู่แข่งที่สำคัญของอุตสาหกรรมเหล็กไทย สำหรับการเปรียบเทียบความสามารถในการแข่งขันด้านต่างๆ โดยจะเปรียบเทียบในรูปแบบของประเทศไทยกับ World best practice ในแต่ละผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ญี่ปุ่น เยอรมนี สหรัฐอเมริกา เกาหลี และอินเดีย โดยตัวชี้วัดที่ใช้ในการเปรียบเทียบมี 4 ด้าน คือ

3.1 ตัวชี้วัดด้านผลิตภาพ (Productivity) เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการผลิต ทั้งในส่วนของเครื่องจักร แรงงาน รวมถึงความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า ผ่านตัวชี้วัดต่างๆ เช่น กำลังการผลิตของเครื่องจักรต่อปี ผลผลิตจริงเฉลี่ยต่อปี ผลผลิตต่อคนต่อปี

3.2 ตัวชี้วัดด้านประสิทธิภาพ เป็นการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการผลิตผ่านตัวชี้วัดต่างๆ เช่น พลังงานไฟฟ้าที่ใช้เฉลี่ยในการผลิตเหล็ก 1 ตัน อัตราการใช้เชื้อเพลิงในการผลิตเหล็ก 1 ตัน อัตราการใช้พลังงานรวมในการผลิตเหล็ก 1 ตัน อัตราการใช้วัสดุสิ้นเปลืองที่สำคัญในการผลิตเหล็ก 1 ตัน

3.3 ตัวชี้วัดด้านการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ เป็นการเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์จากเครื่องจักร และทรัพย์สินที่ได้ลงทุน เช่น อัตราการใช้กำลังการผลิต ระยะเวลาหยุดซ่อมบำรุง

3.4 ตัวชี้วัดด้านการเงิน เช่น อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์

4) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลระดับที่เกี่ยวข้องกับมลภาวะของอุตสาหกรรมเหล็กประเทศไทย เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นการพัฒนาตัวชี้วัดด้านความยั่งยืน (Sustainability)

ส่วนที่ 2 พัฒนาศักยภาพ

จัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่องเมื่อสิ้นสุดโครงการ ดังนี้

- 1) ด้านการสำรวจข้อมูล
- 2) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

พลวัตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

ฐานข้อมูลอุตสาหกรรมเชิงเปรียบเทียบสาขาหลักและหลักกลุ่มเพื่อใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ และติดตามภาวะอุตสาหกรรมหลักและหลักกลุ่ม เพื่อประโยชน์ในการในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และสภาพการแข่งขันกับต่างประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาวได้

ผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

- 1.ภาครัฐสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดยุทธศาสตร์ วางแผนนโยบายและมาตรการในการปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 2.ผู้ประกอบการไทยสามารถวิเคราะห์ศักยภาพของตน โดยการเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งและคู่ค้าที่สำคัญ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพของตนให้สูงขึ้น

ปัญหา อุปสรรคและเงื่อนไขความสำเร็จ :

ความยากในการได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อใช้ในการจัดทำข้อมูลเชิงเปรียบเทียบทั้งในและต่างประเทศที่เป็น World Best Practice

ข้อเสนอแนะ : -

.....●

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและ

อิเล็กทรอนิกส์ปี 2552

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

พลวัตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

บรรลุเป้าหมายทั้งหมด คือ

1. รวบรวมข้อมูลการผลิต และการจำหน่าย เพิ่มเติมจากปี 2551 ที่ 31 ผลิตภัณฑ์ เป็น 38 ผลิตภัณฑ์
2. จัดประชุม CEO Forum 5 ครั้ง รวมถึงจัดทำแบบจำลองพยากรณ์เศรษฐกิจ 19 ผลิตภัณฑ์
3. จัดทำระบบฐานข้อมูลเชิงลึก (Business Intelligent)
4. จัดทำภาวะอุตสาหกรรมรายเดือน/ไตรมาส/รายปี

ผลลัพธ์เทียบกับเป้าหมาย :

บรรลุเป้าหมายโดยได้ฐานข้อมูลอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น และมีการวิเคราะห์เชิงลึกเพิ่มขึ้น

ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขความสำเร็จ : -

ข้อเสนอแนะ :

ควรมีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นระยะ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงข้อมูล

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการสารสนเทศยานยนต์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

พลวัตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

การดำเนินงานโครงการสารสนเทศยานยนต์ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลเชิงลึกที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยานยนต์ได้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันมีฐานข้อมูลเพื่อพร้อมสำหรับการใช้งาน 15 ฐานข้อมูล ได้แก่ ฐานข้อมูลผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยานยนต์, ฐานข้อมูลการผลิตและจำหน่ายยานยนต์, ฐานข้อมูลการส่งออกและนำเข้ายานยนต์, ฐานข้อมูลการผลิตและจำหน่ายยานยนต์โลก, ฐานข้อมูลมาตรฐานด้านยานยนต์, ฐานข้อมูลมาตรการทางการค้า, ฐานข้อมูลด้านเทคโนโลยียานยนต์, ฐานข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบ และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยานยนต์, ฐานข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ, ฐานข้อมูลการจัดทะเบียนยานยนต์, ฐานข้อมูลสำหรับบุคคลทั่วไป, ฐานข้อมูลโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน, ฐานข้อมูลความเคลื่อนไหวในอุตสาหกรรมยานยนต์, ฐานข้อมูลอุตสาหกรรมยานยนต์ต่างประเทศ และฐานข้อมูลผู้ผลิต OEM และผู้ผลิตชิ้นส่วนในอุตสาหกรรมยานยนต์ นอกจากนี้ ยังมีรายงานภาวะอุตสาหกรรมยานยนต์รายเดือน รายไตรมาส และรายงานการศึกษา ที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์เพื่อนำเสนอต่อหน่วยงานภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมด้วย

ผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

ภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและถูกต้อง ที่จะนำไปประเมินสถานการณ์ การตัดสินใจ และ/หรือการวิเคราะห์ เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ได้อย่างเหมาะสม

ปัญหา อุปสรรค และข้อไขความสำเร็จ : -

ข้อเสนอแนะ :

การดำเนินโครงการสารสนเทศยานยนต์เป็นการดำเนินงานที่ต้องมีความต่อเนื่อง โดยข้อมูลต่างๆ ภายในระบบสารสนเทศยานยนต์จะต้องมีการพัฒนา และปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

.....

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : สำรวจข้อมูลและจัดทำรายงานผลิตภาพและผลประกอบการอุตสาหกรรมปี 2551

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

พลวัตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

ผลผลิตเป็นไปตามแผนงานที่ได้กำหนด คือ มีรายงานผลิตภาพและผลประกอบการอุตสาหกรรมปี 2551 และมีตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิต (TFP และ TFPG) 2551 ซึ่งผลผลิตบรรลุตามเป้าหมายเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

ผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

ผลลัพธ์ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ภาครัฐ เอกชน ผู้สนใจทั่วไป ได้รับรายงานภาวะอุตสาหกรรมแสดงความเคลื่อนไหวของอุตสาหกรรม เพื่อใช้ประกอบการวางแผน กำหนดนโยบาย และการตัดสินใจดำเนินธุรกิจ

ปัญหา อุปสรรค เจือ้นไขความสำเร็จ :

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้ความร่วมมือในตอบแบบสอบถาม

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการ Intelligence Unit ของ สศอ./จัดซื้อข้อมูล

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กิจกรรมหลัก

1. จัดหาคณะที่ปรึกษาที่มีความชำนาญด้านข้อมูลและการวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยเจ้าหน้าที่ทั้งหมดประจำอยู่ที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมตลอดระยะเวลาจนแล้วเสร็จโครงการ จำนวนทั้งสิ้น 10 คน
2. สรุปข่าวเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประจำวัน สำหรับผู้บริหารและนักวิเคราะห์ รวมถึงทำการเผยแพร่ให้ข้าราชการของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมทราบทุกวันทำการ
3. สรุปข่าวเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อลงเว็บไซต์ สำหรับผู้ที่สนใจทั่วไปรวมถึงทำการเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมทราบทุกวันทำการ
4. การจัดทำรายงานประเด็นร้อนทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (Hot Issue) โดยทำการวิเคราะห์และนำเสนอประเด็นที่กำลังเป็นที่สนใจแวดวงอุตสาหกรรมในขณะนั้นๆ รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 ครั้ง
5. จัดทำงานตามคำร้องขอ โดยการวิเคราะห์ประเด็นเศรษฐกิจอุตสาหกรรม รวบรวมข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม รวมถึงจัดทำคำแนะนำตามคำร้องขอของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
6. จัดทำตารางเมตริกซ์บัญชีสังคมสำหรับเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม โดยยึดตาม ISIC ขนาด 2 หลักของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
7. การพัฒนาระบบเตือนภัย โดยการพัฒนาแบบ Industrial Warning by Economic Variables relation: IW-EVR ให้สามารถเตือนภัยรายเดือนได้
8. พัฒนาระบบข้อมูลให้มีความทันสมัย ครบถ้วนและสามารถเชื่อมโยงถึงกันได้ ดังนี้
 - พัฒนาระบบเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูล สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูล ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และสถาบันที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันยานยนต์ สถาบันอาหาร สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย
 - จัดทำหน้าจอ Dashboard จำนวน 1 หน้า สำหรับแสดงดัชนีและข้อมูลหลักต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับระบบ “Industrial Intelligence Unit”
 - จัดทำระบบรองรับการนำเสนอข้อมูลภาพและไฟล์วิดีโอ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้ามาเรียกใช้ได้
9. จัดการประชาสัมพันธ์ โดยการประชาสัมพันธ์ศักยภาพด้านวิชาการของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมผ่านสื่อโทรทัศน์ หรือ วิทยุ หรือ ลงหนังสือพิมพ์ อย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างน้อย 3 ครั้ง
10. ผูกอบรมข้าราชการของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการจัดทำระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูล “Industrial Intelligence Unit”

พลวัตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย

เป้าหมาย	ผลผลิต
1. มีหน่วยงานติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์และข่าวสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	1.1 มีการจัดทำสรุปข่าวเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประจำวัน 1.2 มีการจัดทำสรุปข่าวเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อลงเว็บไซต์ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
2. มีข้อมูลที่ทันสมัย สามารถใช้งานง่าย และมีข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และสามารถเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานอื่นๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว	2.1 มีการปรับปรุงข้อมูลในฐานข้อมูลของสำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้ทันสมัย ทั้งอยู่ในรูปแบบที่เป็นรายวัน รายเดือน และรายปี 2.2 มีการเชื่อมโยงข้อมูลกับสถาบันต่าง ๆ และมหาวิทยาลัย
3. มีระบบเตือนภัยการเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพ	3.1 มีการพัฒนาระบบเตือนภัยเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ล่าสุดได้พัฒนาระบบ “Industrial Economics Cycle Warning System (IEC)”
4. มีเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ภาคอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพ	4.1 มีการพัฒนาแบบจำลองเมตริกซ์บัญชีสังคมของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมซึ่งจำแนกกิจกรรมตามรหัส ISIC
5. ทราบทิศทางสถานการณ์ภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญของไทยและของโลก	5.1 มีการจัดทำการวิเคราะห์ประเด็นร้อนทางการเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (Hot Issue)
6. กระทรวงอุตสาหกรรม และหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ สามารถนำข้อมูลข่าวสาร และนโยบาย มาตรการ หรือโครงการต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือ ป้องกันและพัฒนาภาคอุตสาหกรรม	6.1 มีการจัดทำระบบ Intelligence Unit ซึ่งผู้ใช้งานสามารถที่จะดูข้อมูลที่อยู่ภายในเครือข่ายข้อมูลได้ 6.2 มีการจัด Morning Talk เพื่อนำเสนอผลงานที่ทำการศึกษาและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นระหว่างกัน ทั้งหน่วยงานภายในและกระทรวงอุตสาหกรรม และหน่วยงานภายนอก 6.3 มีการจัดทำข่าวเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อลงเว็บไซต์ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม รวมถึงส่งข่าวสารทาง E-mail

ผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย

ผลผลิต	เป้าหมาย	ผลลัพธ์
1. การจัดทำสรุปข่าวเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประจำวัน	900 ข่าว/ปี	988 ข่าว/ปี
2. การจัดทำข่าวเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อลงเว็บไซต์ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	900 ข่าว/ปี	988 ข่าว/ปี
3. การปรับปรุงข้อมูลในฐานข้อมูลของสำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้ทันสมัย ทั้งอยู่ในรูปแบบที่เป็นรายวัน รายเดือน และรายปี	ข้อมูลมีความทันสมัย	มีการปรับปรุงข้อมูลเป็นประจำทุกวัน
4. การพัฒนาระบบเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม “Industrial Economics Cycle Warning System (IEC)” อย่างต่อเนื่อง	มีระบบเตือนภัยเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 1 ระบบ	มีระบบเตือนภัยเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 1 ระบบ
5. เมตริกซ์บัญชีสังคม	มีแบบจำลองเมตริกซ์บัญชีสังคม 1 แบบจำลอง	มีแบบจำลองเมตริกซ์บัญชีสังคม 1 แบบจำลอง
6. มีการจัด Morning Talk เพื่อนำเสนอผลงานที่ทำการศึกษา และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นระหว่างกัน ทั้งหน่วยงานภายในและกระทรวงอุตสาหกรรม และหน่วยงานภายนอก	11 เรื่อง	11 เรื่อง

ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขความสำเร็จ :

1. เศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลาทำให้ต้องมีการติดตามอย่างต่อเนื่องและใกล้ชิด
2. ในการจัดเก็บข้อมูลเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อลงเว็บไซต์ มีข้อมูลบางตัวที่เก็บมาจากหน่วยงานภายนอก ซึ่งนำเสนอตัวเลขล่าช้า จึงส่งผลให้การจัดเก็บข้อมูลล่าช้าตาม

ข้อเสนอแนะ :

1. ควรมีการเพิ่มการเชื่อมโยงเครือข่ายให้ครอบคลุมมากขึ้น
2. มีการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการเป็นระยะๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างถูกต้อง
3. พัฒนาระบบเตือนภัยในรายสาขาอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพสูงสุดกับภาคอุตสาหกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและพัฒนางานองค์กร

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : ศูนย์สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์อุตสาหกรรมอาหาร

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

กิจกรรมหลัก

1. จัดทำข้อมูลเพื่อระดับปฏิบัติงาน

1.1 พัฒนาและปรับปรุงฐานข้อมูล เช่น ฐานข้อมูลดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขัน ฐานข้อมูลสถิตินำเข้า-ส่งออก ฐานข้อมูลติดตามสถานการณ์การค้าภายใต้ FTA ฐานข้อมูลรายชื่อผู้ประกอบการอาหาร ฐานข้อมูล Thailand Food Industry Profiles ฐานข้อมูลกฎหมายและมาตรฐานอาหาร ฐานข้อมูลตลาดอาหารภายในประเทศ และฐานข้อมูลค่ามาตรฐานสารตกค้างและสารปนเปื้อน

1.2 จัดทำบทวิเคราะห์ รายงาน ข้อมูล ข่าว สถานการณ์อุตสาหกรรมอาหารเผยแพร่ ได้แก่ บทวิเคราะห์เชิงเทคนิคพยากรณ์แนวโน้มทิศทางส่งออกสินค้าอาหาร รายงานภาวะอุตสาหกรรมอาหารไทยรายเดือน รายงานพยากรณ์การส่งออกอาหารไทยรายไตรมาส ข่าวกฎระเบียบมาตรฐานอาหาร และข่าวนวัตกรรมอาหาร เป็นต้น

2. จัดทำข้อมูลเพื่อการกำหนดกลยุทธ์ (Strategic Management Intelligence Level) สำหรับผู้บริหาร/นักวางแผน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว โดยจัดทำรายงานการศึกษาวเคราะห์เชิงลึกที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหาร เช่น รายงานศึกษาวิจัยข้อมูลตลาดอาหารเพื่อสุขภาพโลก โดยการสังเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบการทั้งภายในและต่างประเทศ

3. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ศูนย์สารสนเทศฯ ซึ่งได้ดำเนินการในหลายลักษณะ เช่น การจัดสัมมนาเพื่อเพิ่ม Competitiveness แก่ผู้ประกอบการ การประชุมหรือผู้ประกอบการเพื่อติดตามปัญหาและข้อมูลเชิงลึก การปรับปรุงเว็บไซต์ รวมถึงจัดพิมพ์หนังสือวิชาการเพื่อพัฒนาศักยภาพการผลิตและส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน

4. การติดตามประเมินผลโครงการ และประเมินความคิดเห็นของผู้ใช้บริการศูนย์สารสนเทศ

พลวัตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

การดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ทำให้เกิดศูนย์อัจฉริยะอุตสาหกรรมอาหาร (Food Intelligence Center) : www.nfi.or.th ที่จะให้บริการด้านองค์ความรู้ในภาคอุตสาหกรรมอาหารอย่างเต็มรูปแบบ ตามความต้องการของผู้ประกอบการและผู้ให้บริการโดยทั่วไป นอกจากนี้ฐานข้อมูลต่างๆ ยังถูกนำไปใช้เป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงในระดับบริหารของภาครัฐ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการขึ้นนำเตือนภัยให้กับผู้ประกอบการ รวมถึงการจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานโครงการ และออกมาตรการต่างๆ ให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างทันทั่วทั้งที่

ผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

ภาครัฐมีแหล่งข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจด้านการกำหนดนโยบาย การวางยุทธศาสตร์ การกำหนดมาตรการ แผนงาน/โครงการในการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารได้อย่างทันทั่วถึง ส่งผลให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการแข่งขันจากการมีแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและเป็นระบบ โดยปัจจุบันศูนย์ฯ ดังกล่าวได้รับความสนใจจากผู้ประกอบการและนักวิชาการจำนวนมาก สะท้อนให้เห็นได้จากจำนวนผู้สนใจลงทะเบียนใช้บริการและจำนวนการดาวน์โหลดรายงานต่างๆ ที่มากขึ้นทุกปี และจำนวน IP address ที่เข้าใช้งานเฉลี่ยเดือนละ 2,500 IP ในปี 2552 จนทำให้เป็นเว็บไซต์ยอดนิยมติดอันดับ 4-7 ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่มี 47 เว็บไซต์ต่อเนื่องมากกว่า 3 ปี

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะความสำเร็จ :

การที่ต้องใช้ข้อมูลประกอบการศึกษาวิเคราะห์จากหลายแหล่ง ซึ่งส่วนใหญ่กระจัดกระจายอยู่ในหลายหน่วยงาน ทำให้ต้องใช้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรและการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด รวมถึงต้องลงสำรวจในแต่ละพื้นที่เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในแต่ละแหล่งผลิตที่ชัดเจนเพื่อใช้วิเคราะห์สถานการณ์ได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง ซึ่งจะมีปัจจัยแวดล้อมหลายอย่างทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม การที่ภาครัฐให้การสนับสนุน การดำเนินงาน และงบประมาณอย่างต่อเนื่อง ทำให้ศูนย์อัจฉริยะอุตสาหกรรมอาหาร (Food Intelligence Center) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลเชิงลึกให้ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารของไทยในระยะต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ : -

.....

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการศูนย์ข้อมูลสิ่งทอเชิงลึก (Textile Intelligence Unit)

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

กิจกรรมหลัก

1. ทำหน้าที่เป็นคลังข้อมูลครบวงจร และติดตามสถานการณ์ของอุตสาหกรรมสิ่งทอทั้งระบบ
2. เผยแพร่ข้อมูลอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งในและต่างประเทศ
3. ติดตามสถานการณ์การผลิต การตลาด ข้อมูลความเคลื่อนไหวของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
4. สืบค้นความคิดเห็นประกอบการเสนอนโยบาย มาตรการ กฎ ระเบียบ ในการพัฒนาอุตสาหกรรม

พลวัตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย :

1. ระบบฐานข้อมูลอุตสาหกรรมสิ่งทอที่มีประสิทธิภาพและสามารถใช้ประโยชน์ 300 โรงงาน
2. ผู้ประกอบการทราบถึงข้อมูลเชิงลึกของอุตสาหกรรม เพื่อรองรับสถานการณ์การค้าของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปและการปรับตัวทันต่อสถานการณ์ 5,000 ราย
3. ปรับบทบาทและนโยบายภาครัฐที่เอื้อต่ออุตสาหกรรม พร้อมปรับปรุงพัฒนาฐานข้อมูล 10 ฐานข้อมูล
4. สร้างเครือข่ายการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 4 เรื่อง

ผลลัพธ์เทียบกับเป้าหมาย :

1. มีฐานข้อมูลอุตสาหกรรมสิ่งทอที่ครบวงจรเชื่อมโยงกับโรงงาน 5,000 โรงงาน
2. มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เป็นผลดีต่ออุตสาหกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรม
3. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสถานการณ์ ข้อมูล บทวิเคราะห์ ข่าวสารทาง E-news 150 ฉบับ Textile Daily News 150 ฉบับ และผ่านสื่อ Newsletter 4 ฉบับ
4. มีเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 4 เรื่อง

ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขความสำเร็จ :

- อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีความหลากหลายและเป็นผลิตภัณฑ์แยกย่อยจำนวนมาก ทำให้การศึกษา/ติดตามข้อมูลให้ครบถ้วนทำได้ยาก ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างๆ มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้พฤติกรรมผู้บริโภคในแต่ละตลาดเปลี่ยนไป ฉะนั้นการศึกษาข้อมูลต้องให้รู้เท่าทันและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปด้วย
- ข้อจำกัดด้านงบประมาณที่มีค่อนข้างจำกัด แต่ปริมาณงานที่จะต้องศึกษาในเชิงลึกมีมากขึ้นและต้องสอดคล้องกับแผนเงิน ส่งผลกระทบต่อบางกิจกรรมซึ่งต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางในการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีความหลากหลายมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาระบบศูนย์ข้อมูลฯ จะต้องพัฒนาและปรับปรุงฐานข้อมูลให้ทันสมัย เพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่ได้สามารถขึ้นนำอนาคตอุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น และยังส่งผลต่อการขยายการให้บริการผู้ประกอบการและผู้สนใจทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทั่วถึงกัน
- กิจกรรมที่มีแผนการดำเนินการระยะยาวและมีผลผลิตในช่วงสุดท้ายของโครงการ มีผลให้การดำเนินงานสะสมเปรียบเทียบกับแผนงานต่ำกว่าเป้าหมาย เช่น การจัดทำรายงานการศึกษาวิจัยเชิงลึก การปรับปรุงและพัฒนาฐานข้อมูลบางรายการต้องใช้เวลาและทรัพยากรข้อมูลเชิงลึกและความหลากหลายของข้อมูลในการดำเนินการศึกษาวิจัย

ข้อเสนอแนะ :

เนื่องจากการดำเนินการต่อเนื่องภายใต้โครงการศูนย์ข้อมูลสิ่งทอเชิงลึกมาแล้ว 4 ระยะ จึงต้องมีลักษณะคล้ายงานประจำที่ต้องดำเนินการต่อเนื่องและมีการปรับปรุงฐานข้อมูลอยู่เสมอ ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงบทบาทในการเชื่อมโยงข้อมูลและประชาสัมพันธ์ไปยังกลุ่มเป้าหมายให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น

งาน/โครงการ/กิจกรรมหลัก : โครงการพัฒนาองค์ความรู้เศรษฐกิจอุตสาหกรรม

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กิจกรรมหลัก

1. จัดทำงานวิจัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ให้ครอบคลุมงานของทุกสำนักในสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยให้บุคลากรระดับปฏิบัติงานของ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำงานวิจัยดังกล่าว
2. พัฒนาศักยภาพด้านการทำวิจัยโดยจัดฝึกอบรมให้กับบุคลากรสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเรื่องกระบวนการจัดทำงานวิจัย และจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
3. เผยแพร่ผลงานวิจัยที่ได้จากโครงการต่อสาธารณชน โดยมีการนำเสนอในงานประชุมสัมมนาเชิงวิชาการ เพื่อสร้างการยอมรับในผลงานวิจัย และจะได้นำงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรมต่อไป

พลวัตเปรียบเทียบกับเป้าหมาย

- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
- บุคลากรของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีความตระหนัก และมีความตื่นตัวในการทำวิจัย อันจะนำไปสู่การขยายเครือข่ายนักวิจัยที่มีศักยภาพให้แก่องค์กรมากขึ้น
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสามารถสะท้อนภาพลักษณะความเป็นองค์กรชั้นนำด้านอุตสาหกรรมได้ตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กำหนดไว้

ผลลัพธ์เปรียบเทียบกับเป้าหมาย

- มีผลงานวิจัยรวม 9 เรื่อง ได้แก่
 1. บริบทการเปลี่ยนแปลงของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทยในรอบทศวรรษ
 2. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพแบบจำลองที่ใช้ในการคาดการณ์ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม

3. การศึกษาผลของมาตรการเพิ่มสิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุนต่อการวิจัยและพัฒนาของภาคอุตสาหกรรมไทย
4. ความสามารถทางการแข่งขันของสินค้าอุตสาหกรรมไทยในกลุ่ม Early Harvest ภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-เปรู
5. โครงการศึกษาผลกระทบของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อภาคอุตสาหกรรม กรณีศึกษา ภายใต้โครงการเงินช่วยเหลือค่าครองชีพ 2,000 บาท
6. โครงการศึกษาแนวทางการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในจังหวัดนครพนม : กรณีมีการเปิดใช้สะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 3
7. แบบจำลองสถานะอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทย เมื่อปัจจัยทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลง
8. การแก้ไขปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจด้วยมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหาร
9. การจัดการความรู้ในสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขความสำเร็จ

- การเลือกประเด็นหัวข้อ มีความสอดคล้องกับนโยบายหลักของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และภารกิจของหน่วยงาน หากมีปัจจัยเกื้อหนุนให้สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ จะสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาภารกิจของหน่วยงานและตอบสนองต่อความคาดหวังของภาคอุตสาหกรรมได้

ข้อเสนอแนะ : -

การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของ สศอ.

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

ในปีงบประมาณ 2552 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการโดยใช้แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) เป็นกรอบการพัฒนาและปรับปรุง ซึ่งนอกจากในปีงบประมาณ 2552 จะเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการ หมวด 1 การนำองค์การ และ หมวด 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ตามแนวทางการดำเนินงาน หรือ Roadmap ของสำนักงาน ก.พ.ร. แล้ว สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมยังได้เตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการบริหารจัดการในหมวด 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ หมวด 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล และ หมวด 6 การจัดการกระบวนการ ด้วย

หมวด 1 การนำองค์กร

การดำเนินงานด้านรัฐ สังคม และสิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้ เจ้าหน้าที่รวมกลุ่ม “สศอ.อาสา” ขึ้น โดยจัดกิจกรรมช่วยเหลือสังคมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในหลายเรื่อง เช่น การนำสิ่งของไปช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส ที่สถานสงเคราะห์เด็กก่อน จ.ปทุมธานี การบริจาคหนังสือให้กับศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนและศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน จังหวัดสิงห์บุรี เครื่องกันหนาวและหนังสือมือสองเพื่อน้องๆ ในถิ่นทุรกันดาร การรวบรวมกล่องเครื่องดื่มเพื่อสนับสนุนการผลิตโต๊ะเก้าอี้นักเรียน

การให้ความสำคัญด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้นำผลการสำรวจความพึงพอใจ/ความต้องการจากผู้รับบริการ มาใช้ในการทบทวนการกำหนดเป้าหมายทิศทางการและทบทวนกำหนดตัวชี้วัดที่สำคัญ และสื่อสารทำความเข้าใจให้เจ้าหน้าที่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีทั้งในระดับกรมและสำนัก

ด้านองค์กร

สนับสนุนปลูกจิตสำนึกให้เจ้าหน้าที่คำนึงถึงการกำหนดนโยบาย/มาตรการ/แผนการพัฒนากอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อปัญหาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมมุ่งเน้นการป้องกันไม่ให้งาน/บริการของ สศอ. ไปก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อสังคม การจัดทำคำรับรองระดับสำนัก/บุคคล การกำหนดแนวทางขั้นตอนการปฏิบัติ รวมถึงการส่งเสริม กระตุ้นให้บุคลากรมีจิตสำนึกด้านจริยธรรม การเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมแจ้งเบาะแสการทุจริต และการจัดทำต้นทุนการผลิต เป็นต้น

ด้านปฏิบัติงาน

จัดให้มีการอบรม ดูงาน เพื่อพัฒนาสมรรถนะบุคลากรให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานแต่ละด้าน นอกจากนี้ยังเน้นการส่งเสริมให้จัดกิจกรรม Show & Share เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทั่วทั้งองค์กร

นอกจากนี้ ยังจัดให้มีกิจกรรมเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจผู้ปฏิบัติงาน เช่น การตรวจสุขภาพประจำปี สนับสนุนการออกกำลังกาย การจัดงานสังสรรค์วันปีใหม่ การจัดงานความสุขความทรงจำผู้เกษียณอายุ จัดงานประเพณีวันสงกรานต์ ฯลฯ

หมวด 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์

ได้ทบทวนกระบวนการจัดทำแผน/การรายงานผล/การประเมินผลสำเร็จของการกำหนดแผนและการวางแผนที่คำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาล สอดคล้องกับทิศทางการ และตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ การถ่ายทอดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายลงสู่ระดับสำนักและระดับบุคคล เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสามารถติดตามประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ยังได้นำหลักการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน มาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะในส่วนของด้านยุทธศาสตร์ ด้านธรรมาภิบาล ด้าน IT และด้านกระบวนการ

หมวด 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

สศอ. ได้ทบทวนและจัดกลุ่มผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้สอดคล้องกับพันธกิจ และความต้องการของผู้รับบริการ โดยดำเนินการสำรวจความต้องการทางช่องทางวารสารเศรษฐกิจอุตสาหกรรมรายไตรมาส Internet กล้องรับฟังความคิดเห็น และการสัมภาษณ์ในเวทีต่างๆ มาประกอบการพิจารณาปรับปรุงการปฏิบัติงาน/บริการ ของ สศอ.ให้ดียิ่งขึ้น จนสามารถสนองตอบ ความต้องการ เป็นการรักษาระดับคุณภาพการบริหารจัดการขององค์กรอย่างต่อเนื่อง

หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้

สศอ. ได้ให้ความสำคัญกับการจัดทำฐานข้อมูลโดยได้หารือผู้เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันพัฒนาปรับปรุงระบบฐานข้อมูลและได้จัดเตรียมฐานข้อมูลที่ครอบคลุม ถูกต้อง ทันสมัย เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากรสายงานหลักและสายงานสนับสนุนให้มีประสิทธิภาพ และยังคงคำนึงถึงการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการเข้าถึงข้อมูลผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยจัดระบบการติดตามเฝ้าระวังทุกเวลา เพื่อแจ้งเหตุเตือนภัยการบุกรุกข้อมูล ให้สามารถป้องกันแก้ไขได้ทันท่วงที และหมวด 4 นี้ สศอ. จะต้องดำเนินการอย่างเข้มข้นในปี 2553

หมวด 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล

สศอ. ได้ทำการสำรวจความพึงพอใจและการกำหนดปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันของบุคลากร และนำผลการสำรวจมาจัดทำแผนและดำเนินการเพื่อสร้างความสุข ความผูกพัน ต่อองค์กร และยังดำเนินการตามแผนพัฒนาสรรถนะบุคลากรเพื่อให้องค์กรบรรลุผลตามเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

หมวด 6 การจัดการกระบวนการ

สศอ. ได้ทบทวนกำหนดกระบวนการสร้างคุณค่าและกระบวนการสนับสนุนให้สอดคล้องเหมาะสมกับยุทธศาสตร์ พันธกิจ และความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และได้ทบทวนปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงาน / ข้อกำหนดที่สำคัญ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมายของกระบวนการ ที่สามารถดำเนินการและติดตามผลได้ และได้จัดทำคู่มือปฏิบัติงานให้เจ้าหน้าที่นำไปปฏิบัติเพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกัน

จากการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ สศอ. โดยได้ใช้แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ภาครัฐ (PMQA) เป็นกรอบการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ หมวด 1 การนำองค์กร และ หมวด 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ รวมทั้งได้มีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการบริหารจัดการใน หมวด 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ หมวด 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล และหมวด 6 การจัดการกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในการเป็นองค์กรชั้นนำ การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

ผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ ในรอบปี 2552 ของ สศอ.

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ดำเนินงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 โดยสรุปได้ดังนี้

จำนวนผู้เข้ารับบริการ

จำนวนผู้เข้ารับบริการ (ราย)	ปีงบประมาณ พ.ศ.		เพิ่ม/ลด (ร้อยละ)
	2552	2551	
ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร	4,799	4,940	-2.85
ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์	7,002	7,656	-8.54
รวม	11,801	12,596	-6.31

หมายเหตุ : ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ตั้งอยู่ที่ชั้น 2 ของอาคารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (www.intra-net.oie.go.th/elibrary)

ผลการสำรวจความพึงพอใจการให้บริการของเจ้าหน้าที่

ภาพรวมของการให้บริการ

ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก โดยเฉพาะด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ได้รับความพึงพอใจสูงมาก ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ขอขอบคุณผู้รับบริการทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการสำรวจความพึงพอใจครั้งนี้

ส่วนที่ 3

รายงาน
งบประมาณและการเงิน **2552**

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2552

(หน่วย : บาท)

สินทรัพย์

สินทรัพย์หมุนเวียน

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	98,514,734.36
รายได้ค้างรับ	222,030.00
สินค้าและวัสดุคงเหลือ	73,108.52
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	<u>98,809,872.88</u>

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	97,731,183.55
สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	<u>1,373,773.93</u>
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	<u>99,104,957.48</u>

รวมสินทรัพย์	<u>197,914,830.36</u>
---------------------	------------------------------

หนี้สิน

หนี้สินหมุนเวียน

เจ้าหนี้ระยะสั้น	15,582,261.28
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	36,439,152.00
เงินรับฝากระยะสั้น	60,997,498.86
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	<u>6,948,504.07</u>
รวมหนี้สินหมุนเวียน	<u>119,967,416.21</u>

หนี้สินไม่หมุนเวียน

รายได้รอการรับรู้ระยะยาว	3,479,458.38
เงินอุดหนุนการรับจากคลังระยะยาว	600,000.00

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2552

(หน่วย : บาท)

รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	4,079,458.38
รวมหนี้สิน	124,046,874.59
สินทรัพย์สุทธิ	73,867,955.77
ส่วนทุน / สินทรัพย์สุทธิ	
ทุน	112,483,495.17
รายได้สูง / (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	(38,615,539.40)
รวมสินทรัพย์สุทธิ	73,867,955.77

งบรายได้และค่าใช้จ่าย

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2552

(หน่วย : บาท)

รายได้จากการดำเนินงาน	
รายได้จากรัฐบาล :	
รายได้จากงบประมาณ	756,830,005.54
รวมรายได้จากรัฐบาล	756,830,005.54
รายได้จากแหล่งอื่น :	
รายได้จากการช่วยเหลือและการบริจาคจากเอกชน	1,063,156.02
รวมรายได้จากแหล่งอื่น	1,063,156.02
รวมรายได้จากการดำเนินงาน	757,893,161.56
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	65,411,636.25
ค่าบำเหน็จบำนาญ	13,383,888.43
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม	1,116,695.00
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	736,326.50
ค่าวัสดุ และค่าใช้สอย	176,871,493.76
ค่าสาธารณูปโภค	2,672,155.46

ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	8,249,820.20
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน	493,686,555.20
ค่าใช้จ่ายอื่น	<u>-5,335,830.10</u>
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	<u>756,792,740.70</u>
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	<u>1,100,420.86</u>
รายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	
กำไร/ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์	(8,475.24)
รายการอื่นๆ ที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	-
รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	<u>(8,475.24)</u>
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมตามปกติ	<u>1,091,945.62</u>
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	<u>1,091,945.62</u>

.....

* งบรายได้และค่าใช้จ่ายบัญชีค่าใช้จ่ายอื่นจำนวน 5,335,830.10 บาท เป็นยอดติดลบ เพราะส่วนราชการบันทึกค่าเบิกเงินนอกงบประมาณ (JO) วันที่ 29 กันยายน 2551 แต่กรมบัญชีกลางสั่งประมวลผลในวันที่ 2 ตุลาคม 2551 ข้ามปีงบประมาณ เป็นผลให้เกิดผลต่างระหว่างบัญชีที่ระบบสร้างขึ้นให้อัตโนมัติ (บัญชี Auto) 2 บัญชี คือ

(1) รายได้ระหว่างหน่วยงาน - หน่วยงานรับเงินนอก งบม. จาก บก.	43,747,800 .-	บาท
(2) รายได้ระหว่างหน่วยงาน - ปรับเงินฝากคลัง	<u>38,411,969.90</u>	บาท
บัญชีค่าใช้จ่ายอื่น	<u>(5,335,830.10)</u>	บาท

ทั้งนี้จากการวิเคราะห์งบการเงินปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ที่ผ่านมามีการบันทึกค่าใช้จ่ายอื่น (ผลต่างของบัญชีที่ระบบสร้างขึ้นโดยอัตโนมัติ) จำนวน 2,565,830.10 บาท ซึ่งไม่ใช่ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินงานจริง และหน่วยงานไม่ได้บันทึกบัญชีรายได้เงินกู้จากรัฐบาล (SAL) อีกจำนวน 2,770,000-บาท เนื่องจากเกิดความผิดพลาดของระบบฯ ซึ่งบัญชีจะ Balance ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ซึ่งยอดรวมดังกล่าวจำนวน 5,335,830.10 บาท เท่ากับบัญชีค่าใช้จ่ายอื่นที่บันทึกยอดติดลบในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

ส่วนที่ 4

บทบาท
การดำเนินงานเด่นในรอบปี **2552**

การดำเนินงานตามแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม (Productivity) ปีงบประมาณ 2552

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) โดยสำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานบริหารและประสานการดำเนินโครงการภายใต้แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม (Productivity) พ.ศ.2551-2555 ซึ่งเป็นแผนแม่บทที่กระทรวงอุตสาหกรรมและภาคเอกชนได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2550 ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) การยกระดับความสามารถทักษะแรงงาน 2) การยกระดับความสามารถด้านการบริหารจัดการ 3) การปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร 4) การพัฒนาระบบ Logistics ภายในกลุ่มอุตสาหกรรม และ 5) การสร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจและ Supply Chain

การนำแผนลงสู่ภาคปฏิบัติ ได้มีการดำเนินโครงการภายใต้แผนแม่บทฯ อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551 โดยในปีงบประมาณ 2552 มีโครงการภายใต้แผนฯ ทั้งสิ้น 18 โครงการ วงเงินรวม 250 ล้านบาท เป็นโครงการบริหารแผนแม่บทฯ ซึ่ง สศอ. เป็นหน่วยงานดำเนินการ จำนวน 1 โครงการ และโครงการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพในอุตสาหกรรมต่างๆ อีก 17 โครงการ ดำเนินการโดยสถาบันอิสระภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม 6 สถาบัน ได้แก่ สถาบันอาหาร สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย และสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ภายใต้การบริหารและกำกับดูแลโครงการฯ ของ สศอ.

จากการดำเนินโครงการฯ ในปี 2552 ที่ผ่านมา ทำให้เกิดผลผลิตสำคัญซึ่งนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำแนกเป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่

- **การพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม** ผ่านการอบรมในหลักสูตรทั่วไปและหลักสูตรเฉพาะด้านการสัมมนาถ่ายทอดเทคโนโลยี และให้ความรู้ในสถานประกอบการ (In-house/ On the job Training) ในทุกสาขาอุตสาหกรรมที่มีโครงการภายใต้แผนฯ ครอบคลุมบุคลากรที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรม ทั้งระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ บุคลากรที่กำลังจะเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม และบุคลากรที่จะเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ต่อไป รวมกว่า 17,000 คน ซึ่งบุคลากรเหล่านี้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งสามารถเป็นแกนหลักในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีวิทยากรที่สามารถเป็นตัวคูณและหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้มาตรฐาน เพื่อใช้ขยายผลให้เกิดขึ้นกับภาคอุตสาหกรรมในวงกว้างอีกด้วย

- **การพัฒนาระบบบริหารจัดการ/ กระบวนการผลิต/ คุณภาพมาตรฐาน** เป็นการดำเนินงานในลักษณะการให้บริการอบรม ให้คำปรึกษา วินิจฉัย ตรวจสอบประเมินในโรงงานโดยผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการปรับปรุง/ พัฒนาร่วมกับสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ในด้านต่างๆ เช่น การพัฒนาระบบบริหารจัดการ พัฒนาลิขสิทธิ์ พัฒนาระบบการผลิตให้มีคุณภาพ/มาตรฐาน การปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร ครอบคลุมทุกสาขาอุตสาหกรรมที่มีโครงการภายใต้แผนฯ กว่า 500 โรงงาน ส่งผลให้โรงงานเหล่านี้ สามารถลดต้นทุนและเพิ่ม Productivity ได้อย่างเป็นรูปธรรม จากแรงงานที่มีคุณภาพ กระบวนการผลิต ระบบบริหารจัดการ และเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมูลค่าผลผลิตที่เพิ่มขึ้น

- **การพัฒนาระบบ Logistics ภายในกลุ่มอุตสาหกรรม รวมทั้งการสร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจ และ Supply Chain** ทำให้มีระบบเชื่อมโยงธุรกิจภายในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมเหล็ก (ก่อสร้าง) ส่งผลให้โรงงานที่นำระบบไปประยุกต์ใช้ สามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการโซ่อุปทาน และลดขั้นตอน/ ระยะเวลาในการดำเนินการด้านการบริหารจัดการโซ่อุปทานได้ รวมทั้งทำให้เกิดเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตและผู้ใช้งานตลอดห่วงโซ่อุปทาน นอกจากนี้ ยังมีการสร้างเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจภายในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม โดยการเจรจาจับคู่ธุรกิจระหว่าง

บริษัทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย กับประเทศในกลุ่มอาเซียน การจัดทำฐานข้อมูลบริษัทประเทศสมาชิกอาเซียน 4 ฐาน ได้แก่ ไทย เวียดนาม กัมพูชาและลาว รวมทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์กลุ่มผ้าผืนเข้าสู่ตลาดอาเซียน 84 รายการ ส่งผลให้เกิดการเชื่อมโยงทางธุรกิจและมูลค่าทางการค้าเพิ่มขึ้นทั้งจากลูกค้ารายเดิมและรายใหม่

โครงการภายใต้แผนแม่บทฯ ยังคงมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนถึงปีงบประมาณ 2555 ตามกรอบของแผนแม่บทฯ โดยขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินโครงการในปี 2553 จำนวน 27 โครงการ วงเงิน 249.7 ล้านบาท ซึ่งเมื่อดำเนินโครงการแล้วเสร็จ จะก่อให้เกิดการพัฒนาปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตของภาคอุตสาหกรรม ทั้งในด้านบุคลากร ระบบบริหารจัดการ กระบวนการผลิต เครื่องจักร ระบบโลจิสติกส์ และเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจ โดยครอบคลุมสาขาอุตสาหกรรมอื่นเพิ่มขึ้นจากปี 2552 ได้แก่ ยา อัญมณีและเครื่องประดับ ไม้และเครื่องเรือน ซอฟต์แวร์ เซรามิก พลาสติก ต่อเรือและซ่อมเรือ บรรจุก๊าซ และอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการเติบโตอย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรมไทย ทั้งในระดับสาขาอุตสาหกรรมและในภาพรวมต่อไป

การจัดทำและติดตามประเมินผลแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้ว่าจ้างสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ดำเนินการศึกษา “โครงการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อออกแบบตัวชี้วัดและระบบประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามและประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมตามกรอบแนวคิดการพัฒนาการสร้างสรรค์คุณค่าอย่างยั่งยืน (Value Creation Sustainable Development) โดยเน้นการสร้างสรรค์คุณค่าที่สำคัญ 3 ด้าน ด้านที่หนึ่ง การสร้างสรรค์คุณค่าในเชิงลึก (Vertical Integration) โดยการยกระดับห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิต ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ ซึ่งประเด็นสำคัญอยู่ที่การสร้างและส่งมอบองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมให้สูงขึ้น นอกจากนี้ยังต้องมีการออกแบบและสร้างตราสินค้าของตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่มีรสนิยมแตกต่างได้อย่างเหมาะสม ด้านที่สอง การสร้างสรรค์คุณค่าในเชิงกว้าง (Horizontal Integration) โดยการผลักดันให้เกิดการบูรณาการในเชิงการปรับเปลี่ยนโครงสร้างอุตสาหกรรม รวมทั้งสร้างความเชื่อมโยงกับภาคการเกษตร และภาคบริการรวมถึงการท่องเที่ยว ด้านที่สาม การสร้างสรรค์คุณค่าอย่างยั่งยืน (Sustainable Integration) โดยเน้นการสร้างคุณสมบัติด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการรักษาคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

สำหรับผลการศึกษาที่ได้จากกรอบแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาอุตสาหกรรมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทิศทางนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผลการวิเคราะห์ศักยภาพและสถานะภาพของอุตสาหกรรมในปัจจุบัน ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต พบว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมมีความเจริญเติบโตและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจบรรลุเป้าหมาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ คือ เศรษฐกิจดี สังคมมีปัญหา การพัฒนาไม่ยั่งยืน นอกจากนี้ พบว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม เช่น ภาวะการขาดแคลนแรงงานทั้งปริมาณและคุณภาพอันเนื่องมาจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-tariff Barrier) ผลกระทบการผลิตรวมต่ำ ค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์สูง การพึ่งพาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งทางด้านคุณภาพน้ำ อากาศ เสียง เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคตสามารถรับมือกับปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวได้นั้น จะต้องมมือและระบบประเมินผลที่ใช้ในการติดตามและขับเคลื่อนให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปตามทิศทางและเป้าประสงค์ที่วางไว้ใน 4 มิติ คือ หนึ่ง มีระบบการผลิตและใช้ปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ สอง สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศคู่แข่งและสามารถปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว สาม รักษาเสถียรภาพของการเจริญเติบโตที่สามารถพึ่งพาตนเองโดยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาผู้อื่น และสี่ สร้างความสมดุลของการพัฒนา โดยคำนึงถึงมิติสังคมและสิ่งแวดล้อม

ด้านการออกแบบ พัฒนาและจัดทำตัวชี้วัดเพื่อให้สอดคล้องกับเครื่องมือและระบบประเมินผลการพัฒนา 4 มิติ ดังกล่าว สามารถสร้างตัวชี้วัดได้ 22 ตัวชี้วัด ดังนี้

มิติที่ 1 ประสิทธิภาพในการผลิต (Production Efficiency) เป็นกลุ่มตัวชี้วัดที่ติดตามประเมินประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตเป็นสำคัญ โดยมีตัวชี้วัด 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

- ผลผลิตภาพแรงงาน (Labor Productivity)
- ผลผลิตภาพวัตถุดิบ (Material Productivity)
- ผลผลิตภาพการผลิตโดยรวม (Total Factor Productivity: TFP)
- ความเข้มข้นในการใช้พลังงาน (Energy Intensity)

มิติที่ 2 ความสามารถในการแข่งขันและการปรับตัว (Competitiveness and Adaptability) เป็นกลุ่มตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงการสร้างความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพ ในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นบริบทเศรษฐกิจ บริบทสังคมและบริบททางด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีตัวชี้วัด 5 ตัวชี้วัด ได้แก่

- การลงทุนในการวิจัยและพัฒนา (R&D Investment)
- การเพิ่มขึ้นของจำนวนการยื่นขอสิทธิบัตร (Patent Application Growth)
- การเพิ่มขึ้นของจำนวนการได้รับรองมาตรฐานสากล (Standard Certification Growth)
- ความสามารถในการเจาะตลาดใหม่ (New Market Penetration)
- ค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ (Logistics Cost)

มิติที่ 3 การสร้างเสถียรภาพ (Stability) เป็นกลุ่มตัวชี้วัดที่สะท้อนให้เห็นถึงการรักษาสถิติและสร้างเสถียรภาพให้กับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยสามารถพึ่งพาตนเองได้ ทั้งในแง่ของปัจจัยการผลิต วัตถุดิบ เงินลงทุน รวมไปถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการไทย โดยมีตัวชี้วัด 5 ตัวชี้วัด ได้แก่

- การใช้วัตถุดิบในประเทศ (Local Content)
- การขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Growth of Manufacturing GDP originating by SMEs)
- มูลค่าเงินลงทุนในประเทศต่อต่างประเทศ (Domestic/Foreign Direct Investment Ratio)
- ระดับความเปิดของอุตสาหกรรม (Industrial Trade Dependency)
- การกระจุกตัวของตลาดส่งออก (Export Market Concentration)

มิติที่ 4 ความยั่งยืนของสังคมและสิ่งแวดล้อม (Sustainability) เป็นกลุ่มตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงการพัฒนายั่งยืน โดยไม่ได้คำนึงแต่เป้าหมายในการขยายตัวทางเศรษฐกิจแต่ประการเดียว แต่ยังคำนึงถึงการพัฒนาระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงทรัพยากรทางธรรมชาติด้วย โดยมีตัวชี้วัด 8 ตัวชี้วัด ได้แก่

- แรงงานในระบบ (Labor in Social Security System)
- แรงงานที่มีการศึกษามากกว่าเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน (Labor Education)
- การขยายตัวของการจ้างงาน (Growth of Employment)

- การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน (Accident to Labor)
- การใช้พลังงานใหม่และหมุนเวียน (New and Renewable Energy Ratio)
- การปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂ Emission)
- ผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม (Violation of Environmental Legal)
- กากของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม (Industrial Hazardous Waste)

การเตรียมการของภาคอุตสาหกรรมไทยเพื่อรองรับ EU White Paper

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

สหภาพยุโรป เป็นกลุ่มประเทศที่มีความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ มีสมาชิกมากถึง 27 ประเทศ และเป็นตลาดหลักที่สำคัญของไทย โดยในปี 2552 ประเทศไทยมีการส่งออกไปสหภาพยุโรปมูลค่ากว่า 618,000 ล้านบาท เป็นสินค้าอุตสาหกรรมมูลค่ากว่า 493,000 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.88 ของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม สหภาพยุโรปได้ให้ความสำคัญกับการรักษาสีสิ่งแวดล้อมและเข้มงวดด้านคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเป็นอย่างมาก โดยได้ทยอยออกกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมเป็นระยะๆ และนับวันจะมีความเข้มข้นมากขึ้นเรื่อยๆ จนเริ่มกลายเป็นข้อจำกัดสำหรับผู้ส่งออก จึงจำเป็นต้องปรับตัวทั้งในด้านการผลิตและการตลาด นอกจากนี้ ประเทศคู่ค้าสำคัญอื่นๆ เช่น สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และจีน เป็นต้น ได้พัฒนาและประยุกต์ใช้กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมเช่นกัน ทั้งนี้ การออกกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมของสหภาพยุโรป จะเริ่มจากการกำหนดเชิงนโยบายหรือที่เรียกว่า EU White Paper และออกเป็นกฎหมายใช้บังคับในระยะเวลาต่อมา ที่ผ่านมาสหภาพยุโรปได้ออกกฎระเบียบที่สำคัญ ได้แก่ กฎระเบียบว่าด้วยยานยนต์ที่หมดอายุ (Directive on End-of-Life Vehicles : ELV) กฎระเบียบว่าด้วยเศษเหลือทิ้งผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Directive on Waste Electrical and Electronic Equipment : WEEE) กฎระเบียบว่าด้วยการจำกัดการใช้สารอันตรายในผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Directive on Restriction of the Use of Certain Hazardous Substances in Electrical and Electronic Equipment : RoHS) และกฎระเบียบว่าด้วยการควบคุมเคมีภัณฑ์ REACH (Registration, Evaluation, Authorization and Restriction of Chemicals เป็นต้น กฎระเบียบดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการกิจการอุตสาหกรรมต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะการเพิ่มภาระต้นทุน การส่งออกประสบปัญหาอุปสรรค Supply Chain ถูกทำลาย และสินค้าที่ด้อยคุณภาพทะลักเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ตระหนักถึงผลกระทบข้างต้นจึงได้ร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องจัดทำมาตรการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมไทยในการแข่งขันภายใต้กฎระเบียบของสหภาพยุโรป เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้ประกอบการในการรับมือกับกฎระเบียบของสหภาพยุโรปและประเทศคู่ค้าสำคัญ โดยมีจุดมุ่งหมายให้มีการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในเชิงบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบมาตรการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมไทยในการแข่งขันภายใต้กฎระเบียบของสหภาพยุโรป ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ความเห็นชอบมาตรการดังกล่าว เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2550 และกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับจัดสรรงบประมาณ 3 ปี รวมประมาณ 520 ล้านบาท เพื่อดำเนินโครงการปี 2551-2553 โดยมีหน่วยงานร่วมดำเนินงาน 12 หน่วยงาน เพื่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ได้แก่

1. การสร้างความตระหนักและองค์ความรู้ ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

1.1 การสร้างองค์ความรู้ สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้แก่ เครือข่าย Thai-RoHS และเครือข่ายสิ่งทอสมาชิกเครือข่ายได้รับการพัฒนาทั้งด้านการสร้างความตระหนัก องค์ความรู้กฎระเบียบ ข้อกำหนดทางเทคนิค รวมทั้งการให้คำปรึกษาในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและการปรับตัว ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการมาก จำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ปัจจุบันเครือข่าย Thai-RoHS มีสมาชิกกว่า 4,000 ราย

1.2 ศูนย์ให้คำปรึกษา (Helpdesk) เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำการปฏิบัติให้ได้ตามกฎระเบียบ และแนวทางการปรับตัว เพื่อรักษาสวนแบ่งตลาดและสร้างโอกาสในการขยายตลาด

1.3 การจัดทำฐานข้อมูล 5 ฐาน ประกอบด้วย ข้อมูลกฎระเบียบทั่วไป ข้อมูลกฎระเบียบสิ่งทอ คลังข้อมูลสารเคมี กากอุตสาหกรรม และวัฏจักรชีวิตของวัสดุพื้นฐานและพลังงาน (LCI)

2. การพัฒนาผู้ประกอบการและห้องปฏิบัติการทดสอบ ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

2.1 การพัฒนาผู้ประกอบการ โดยเริ่มตั้งแต่การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ การอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ การให้คำปรึกษาในการปรับกระบวนการผลิตด้านเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดและการจัดทำ CE Mark โดยมีการจัดทำคู่มือแนะนำการปรับตัวสำหรับผู้ประกอบการ เป็นต้น

2.2 การพัฒนาบุคลากรของแต่ละหน่วยงานให้มีความรู้ความเข้าใจด้านต่างๆ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการให้บริการผู้ประกอบการด้านต่างๆ ได้แก่ กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้า การปรับปรุงกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับกฎระเบียบ วิธีการทดสอบตามระเบียบ RoHS ELV และ REACH เป็นต้น

2.3 การพัฒนาห้องปฏิบัติการทดสอบ 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) ห้องปฏิบัติการทดสอบของสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 2) สถาบันยานยนต์ 3) สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ และ 4) คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 5) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) ซึ่งมีความพร้อมด้านอุปกรณ์และบุคลากรในการให้บริการทดสอบสารต้องห้าม สารปนเปื้อนตามระเบียบ RoHS, ELV และ REACH

2.4 การจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และศูนย์ชำนาญการด้านวัสดุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีเครื่องมือในการออกแบบ (Eco-design) และได้สร้างเครือข่ายศูนย์ความเป็นเลิศฯ ในภาคการศึกษา สถาบันเฉพาะทาง และภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม/สื่อฝึกอบรมแบบ e-learning เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการในการปรับตัวให้รองรับระเบียบ/กฎระเบียบของสหภาพยุโรป

3. การจัดทำกฎระเบียบ/มาตรฐานและระบบการจัดการซาก ประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

3.1 การพัฒนากฎระเบียบภายในประเทศ โดยได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาปรับปรุงกฎระเบียบของไทยเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการค้ากับสหภาพยุโรป

3.2 ได้ออกกฎหมายหลัก เพื่อที่จะปกป้องอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อมของไทย จำนวน 2 ฉบับ คือ

1) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3865 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบริเวณไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่อาจมีสารอันตราย: การจำกัดการใช้สารอันตรายบางชนิด (Thai RoHS)

2) ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง เงื่อนไขในการอนุญาตให้นำเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้แล้วที่เป็นวัตถุอันตรายเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550 ลงวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2550

3.3 การจัดการอุตสาหกรรม ได้จัดทำโครงการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถระบบจัดการกากอุตสาหกรรม โครงการจัดทำแผนแม่บทการจัดการกากอุตสาหกรรม โดยศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานีรวบรวมและขนถ่ายกากอุตสาหกรรม และโครงการจัดทำระบบติดตามวงจรชีวิตของซากอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

แผนงานและโครงการระยะที่ 2 (ปี 2554-2556)

การดำเนินงานที่ผ่านมา เป็นการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อรองรับกฎระเบียบของประเทศคู่ค้า ประกอบด้วยการสร้างองค์ความรู้ ฐานข้อมูล ห้องปฏิบัติการทดสอบ การพัฒนาผู้ประกอบการ และการศึกษากฎระเบียบ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพอุตสาหกรรมไทย ซึ่งส่งผลให้ผู้ประกอบการมีการเตรียมความพร้อมในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม หากจะบรรลุเป้าหมายของการเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้ารักษ์สิ่งแวดล้อม ภายในปี 2560 จำเป็นต้องสนับสนุนให้มีการ

ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องอีกระยะหนึ่ง โดยจะใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานที่ดำเนินการมาแล้วให้เกิดผลอย่างคุ้มค่า และจะขยายผลไปยังผู้ประกอบการอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยมีกลยุทธ์ ดังนี้

- สร้างกระแสนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐ ผู้ประกอบการ และประชาชน บนพื้นฐานของข้อมูลที่จำเป็น และทันสมัย
- พัฒนา Lab ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- พัฒนากฎระเบียบเพื่อป้องกันสินค้าด้อยคุณภาพ และเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและปรับตัวของผู้ประกอบการที่สอดคล้องตามแนวโน้มของกระแสโลก และส่งเสริมการนำวัสดุหมุนเวียนกลับมาใช้ในผลิตภัณฑ์

การพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้ามหานครและ อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทย

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 1

ถึงเวลาที่ประเทศไทยต้องมีการพัฒนาอุตสาหกรรมระบบราง

ในช่วง 20 ปีต่อจากนี้ (ปี 2553-2572) ประเทศไทยจะมีการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานระบบราง ทั้งในส่วนของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน 12 เส้นทาง โครงการรถไฟรางคู่ รถไฟความเร็วสูง และการปรับปรุงประสิทธิภาพของการรถไฟแห่งประเทศไทย มีมูลค่ารวมกันกว่า 1 ล้านล้านบาท โดยโครงการระบบขนส่งทางรางทั้งหมดนี้ สามารถแบ่งประเภทของงานออกได้เป็น 5 ส่วนหลักๆ ได้แก่ งานก่อสร้าง (Civil Work) งานระบบราง (Track Work) การประกอบตัวรถไฟ/รถไฟฟ้าขนส่งมวลชน (Rolling Stock) งานระบบไฟฟ้า (Electrical Work) และงานระบบอาณัติสัญญาณต่างๆ (Signaling) ซึ่งที่ผ่านมาเกือบทั้งหมดต้องนำเข้าจากต่างประเทศทั้งสิ้น เนื่องจากที่ผ่านมามีประเทศไทยให้ความสนใจกับการขนส่งระบบรางค่อนข้างน้อย ทำให้ภาคอุตสาหกรรมการผลิตของไทยขาดการพัฒนาขึ้นส่วนให้ไปตามความต้องการและมาตรฐานที่กำหนดได้ ซึ่งเมื่อพิจารณามูลค่าในการลงทุนมหาศาลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หากภาครัฐไม่มีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมผลิตในประเทศอย่างชัดเจน งบประมาณเกือบทั้งหมดนี้คงต้องใช้ในการซื้อและนำเข้าอุปกรณ์ต่างๆ จากต่างประเทศ และประเทศไทยอาจต้องพึ่งพาเทคโนโลยีระบบรางจากต่างประเทศตลอดไป ยังไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายในส่วนของการค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุง ฯลฯ ซึ่งจากการประเมินในระยะเวลาโครงการ 20 ปีข้างหน้า ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้จะมีมูลค่ากว่า 5 หมื่นล้านบาท

ดังนั้นกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงได้ร่วมกันผลักดันนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมระบบการขนส่งทางรางและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศขึ้น เพื่อรองรับกับเส้นทางรถไฟและรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอุตสาหกรรมการขนส่งระบบรางกับการเสริมศักยภาพอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีอยู่

ขณะที่ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมยานยนต์ที่สำคัญของโลกอยู่แล้ว และขึ้นส่วนหลายอย่างสามารถผลิตได้เองในประเทศ แต่ปัจจุบันผู้ประกอบการไทยยังมีส่วนร่วมในระบบต่างๆ ค่อนข้างน้อย แม้บางรายจะมีศักยภาพการผลิตในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว เพราะไม่มีโอกาสในการรับรู้ Specification ของชิ้นส่วนต่างๆ ของระบบรถไฟและรถไฟฟ้าทำให้ไม่สามารถพัฒนาขึ้นส่วนให้ไปตามความต้องการและมาตรฐานที่กำหนดได้ ดังนั้นการพัฒนาอุตสาหกรรมระบบรางในอนาคต จึงต้องเน้นการเชื่อมโยงและต่อยอดให้กับอุตสาหกรรมต่างๆ ที่มีอยู่ทั้งอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเหล็ก และอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ ซึ่งจะทำให้ผู้ผลิตขึ้นส่วนของไทยสามารถเข้าสู่อุตสาหกรรมการขนส่งระบบรางได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการไทย และส่งเสริมให้เกิดการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง รวมถึงสร้างกลไกในการบริหารจัดการการถ่ายทอดเทคโนโลยีระบบรางของประเทศควบคู่กันไปด้วย อย่างไรก็ตามที่สำคัญการพัฒนาดังกล่าวต้องสอดคล้องกับแผนการพัฒนาระบบรางของประเทศ และต้องไม่ทำให้การดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ที่มีอยู่ล่าช้าออกไป

ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนของรถไฟฟ้า ได้ในหลายส่วน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้สำรวจสถาบันการขนส่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทย (ระยะที่ 1) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมนี้ขึ้นในประเทศ จากการศึกษาพบว่ามีความเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ขึ้นในประเทศ โดยปัจจุบันผู้ผลิตชิ้นส่วนของไทยบางส่วนผลิตให้กับบริษัทรถไฟฟ้าชั้นนำของโลกอยู่แล้ว และบางส่วนมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนของรถไฟฟ้าได้ในอนาคต หากได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจัง

โดยพบว่าจากโครงสร้างรถไฟฟ้า 16 ส่วนหลัก คือ 1) โครงสร้างหลัก (main frame) 2) ตู้โดยสาร (car body) 3) ส่วนตกแต่งภายใน (car interior) 4) อุปกรณ์ตกแต่งภายนอก (car exterior) 5) ห้องควบคุมรถ (operator's cab) 6) โบกี้ (bogie) 7) ระบบห้ามล้อหรือเบรก (braking system) 8) ระบบขับเคลื่อน (traction system) 9) coupler 10) Door system 11) Lighting 12) Air condition system 13) ระบบผลิตและจ่ายลม (pneumatic system or air supply system) 14) ระบบไฟฟ้าและระบบจ่ายไฟฟ้า (Electrification and Power Supply System) 15) ระบบสื่อสารและเฝ้าระวัง (Communication and Monitoring System) 16) ระบบควบคุม และอาณัติสัญญาณ (Train Control and Signaling System) เมื่อประเมินจากเกณฑ์วิศวกรรมเบื้องต้น พบว่าผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนให้กับอุตสาหกรรมขนส่งระบบรางได้ในหลายส่วนทั้งตู้โดยสาร (Car Body) อุปกรณ์ตกแต่งภายใน (Car Interior) กลุ่มตกแต่งภายนอก (Car Exterior) ตัวอย่างเช่น เครื่องปรับอากาศ หม้อแปลงไฟฟ้า สายไฟฟ้า และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ PCB USB ท่อสำหรับระบบปรับอากาศและระบบดับเพลิง กระฉัก ชิ้นส่วนพลาสติก ใช้อัพ คอยสปริง Suspension เหล็กรูปพรรณ และโลหะอื่นๆ และชิ้นส่วนภายในบางส่วนของแคร่ (Bogie) เป็นต้น

Roadmap การพัฒนาอุตสาหกรรมระบบรางในประเทศไทย

กระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมกับกระทรวงคมนาคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีการหารือและจัดทำ Roadmap การพัฒนาอุตสาหกรรมระบบรางและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศไทยขึ้น โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ระยะ ตามแผนการก่อสร้างเส้นทางรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและแผนการปรับปรุงรถไฟ คือ ระยะที่ 1 (ปี 2554-2556) ระยะที่ 2 (ปี 2559-2561) และระยะที่ 3 (ปี 2569-2571) สรุปดังนี้

ระยะที่ 1 (ปี 2554-2556) ต้องเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในประเทศในส่วนที่มีศักยภาพดำเนินการได้ทันที และเตรียมการพัฒนาในส่วนที่คาดว่าจะมีศักยภาพที่จะผลิตได้ในอนาคต เช่น

1) งานโครงสร้าง (Civil Work) : ปัจจุบันผู้ประกอบการไทยสามารถดำเนินการได้ ในส่วนของระบบทางรถไฟบนดิน และทางรถไฟยกระดับ แต่ยังมีข้อจำกัดในส่วนของการรถไฟใต้ดิน

2) งานระบบราง (Track Work) : มีความสามารถทำได้ในส่วนของการรถไฟบนดินที่ใช้การโยหิน (Ballast Track) แต่ยังมีข้อจำกัดในส่วนของการรถไฟยกระดับและรถไฟใต้ดิน ซึ่งต้องเร่งพัฒนาในส่วนของการผลิตและบุคลากรรองรับ

3) ระบบอาณัติสัญญาณ (Signaling) : แบ่งออกเป็น 4 ระดับคือ ระดับต่ำกว่า Level 0, Level 0, Level 1 และ Level 2 ซึ่งผู้ประกอบการไทยสามารถทำได้ในส่วนระบบอาณัติสัญญาณที่ใช้เทคโนโลยีไม่สูงมากนัก ในระดับต่ำกว่า Level 0 และ level 0 ส่วน Level 1 และ Level 2 เป็นระบบที่ซับซ้อนส่วนใหญ่ใช้ในระบบของรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพื่อเข้าสู่ระยะที่ 2 ต้องพัฒนาในส่วน Open Source และจัดอบรมบุคลากร

4) ขบวนรถไฟ/รถไฟฟ้า (Rolling Stock) : ปัจจุบันผู้ผลิตชิ้นส่วนของไทยมีความสามารถผลิตในส่วนของอุปกรณ์ตกแต่งภายใน/ภายนอก (Car Interior and Car Exterior), ระบบแสงสว่าง และระบบปรับอากาศ เป็นต้น ส่วนอุปกรณ์ที่ปัจจุบันยังมีศักยภาพการผลิตในระดับปานกลาง แต่มีศักยภาพที่จะผลิตในอนาคตหากได้รับการส่งเสริม ได้แก่ อุปกรณ์ในกลุ่ม Electrification and Power Supply System, Communication and Monitoring System, Pneumatic System, Car Body Main Structure และ Door System เป็นต้น โดยการพัฒนาในระยะแรกต้องเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการทราบถึง Specification ของชิ้นส่วนต่างๆ รวมถึงต้องพัฒนาด้านมาตรฐาน และบุคลากร เป็นต้น

ระยะที่ 2 (ปี 2559-2561) เน้นสนับสนุนการปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิต (Production Technology) และการพัฒนาบุคลากร (HRD) และการวิจัยและพัฒนา (R&D) งานในส่วนนี้ เช่น ระบบไฟฟ้าสำหรับรางของรถไฟยกระดับ (Electrical

Work of Traction System) เช่น ระบบควบคุมและจ่ายไฟ เป็นต้น หรือในส่วนของโครงสร้างของตัวตู้โดยสาร (Car Body Main Structure) ซึ่งปัจจุบันยังผลิตโดยบริษัทผู้ผลิตรถไฟฟ้ามหานคร อยู่ แต่คาดว่าผู้ประกอบการไทยสามารถผลิตได้ หากพัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับงานเชื่อมที่ได้มาตรฐาน หรือในส่วนของระบบประตูของรถไฟฟ้ามหานคร ซึ่งอุตสาหกรรมผลิตประตูลิฟท์ในปัจจุบัน สามารถพัฒนาต่อยอดได้หากได้รับการพัฒนาเทคโนโลยี การผลิตและการรับรองมาตรฐาน เป็นต้น

ระยะที่ 3 (ปี 2569-2571) เป็นการพัฒนาผู้ผลิตชิ้นส่วนไทยสามารถผลิตชิ้นส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มและมีเทคโนโลยีที่สูงขึ้น เช่น ระบบ Signaling ใน Level 1 และ Level 2 ซึ่งเป็นระดับที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยมีการพัฒนานวัตกรรมด้านวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และสร้างให้เกิด Open Source Platform สำหรับในส่วนของหัวรถจักร, Bogie, Coupler และ Brake System นั้น สามารถพัฒนาให้ผลิตชิ้นส่วนย่อยภายในได้บางส่วน โดยต้องมีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีวัสดุ (Material) เทคโนโลยีเครื่องกลไฟฟ้า (Mechatronics) เทคโนโลยีการสั่นสะเทือน (Vibration) เป็นต้น

การดำเนินการผลักดันให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการขนส่งระบบรางและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง และนำเสนอ Roadmap ดังกล่าวต่อที่ประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553 โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมฯ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และให้ดำเนินการตาม Roadmap ทั้ง 3 ระยะไปพร้อมกัน และได้มอบให้กระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาแนวทางการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการขนส่งระบบรางและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องด้วย

การดำเนินการหลังจากนี้กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจะเร่งประเมินศักยภาพของผู้ประกอบการไทย และจัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการขนส่งระบบราง และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง และพิจารณาแนวทางในจัดตั้งสถาบันพัฒนาระบบขนส่งทางรางและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง ตลอดจนพิจารณาโอกาสการบริหารจัดการและถ่ายทอดเทคโนโลยี ในระหว่างผู้ผลิตรถไฟฟ้ามหานครต่างประเทศ สถาบันที่จัดตั้งขึ้น กับผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องต่อไป

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมรถแท็กซี่และเครื่องหนัง

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

การแข่งขันที่รุนแรงในตลาดโลกของอุตสาหกรรมรถแท็กซี่และเครื่องหนัง และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ทำให้การผลิต การจำหน่ายและการส่งออกสินค้ารถแท็กซี่และเครื่องหนังได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง รวมทั้งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการและระบบห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chains) ดังนั้น การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานในอนาคต จึงเป็นการช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถรักษาความสามารถในการแข่งขันและรักษาตลาดของตนเองไว้ได้ท่ามกลางการแข่งขันที่รุนแรง

การดำเนินการจัดทำโครงการในปี 2552 เพื่อทำการรวบรวมและประเมินผลการศึกษาโครงการวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมรถแท็กซี่และเครื่องหนัง โดยการดำเนินงานดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการให้คำแนะนำ การสัมภาษณ์ การระดมความคิดเห็น และการประชุมกลุ่มย่อยเชิงลึก

จากการกำหนดบทบาทและทิศทางของการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ 4 ประการ อันได้แก่

- ทำให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันในโลกเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน
- อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กมีความเข้มแข็งและมีส่วนในการพัฒนาประเทศ
- ภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
- ภาคอุตสาหกรรมช่วยสนับสนุนให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น

ได้ถูกนำมาเป็นแนวคิดในการพัฒนาอุตสาหกรรมรถแท็กซี่และเครื่องหนังของไทย ภายใต้วิสัยทัศน์

“เป็นผู้นำอาเซียน ที่มีศักยภาพ สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก”

การเชื่อมโยงข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิของอุตสาหกรรมรองเท้าและเครื่องหนัง เป็นการวิเคราะห์ศักยภาพของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรม และแนวทางการเพิ่มความแข็งแกร่งทั้งปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร ได้ยุทธศาสตร์หลักรวม 5 ยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

1. **ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะองค์กร (Capacity Building)** เพื่อเพิ่มผลิตผลของแรงงานในระดับต่างๆ ของอุตสาหกรรมรองเท้าและเครื่องหนังจากต้นน้ำสู่ปลายน้ำ ยกกระตือรือร้นฝีมือของแรงงานในระดับต่างๆ ให้เกิดระบบบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพสูง ให้เกิดการพัฒนาฝีมือแรงงานทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เตรียมพร้อมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรม

2. **ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างเครือข่ายวิสาหกิจ (Supply Chain)** เพื่อส่งเสริมการค้าและหนึ่ง Exotic และให้หนึ่งดิบก่อนการหมัก มีคุณภาพตามความต้องการของโรงฟอก สร้างแรงจูงใจให้นักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนเกิดการเชื่อมโยงเป็นห่วงโซ่อุปทานกับกลุ่มทุนใหม่ๆ นอกจากนี้ยังสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มคลัสเตอร์ให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่ม เพิ่มประสิทธิภาพได้ง่ายขึ้น เพื่อจัดสร้างฐานข้อมูล สนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการและลูกค้ากับผู้ผลิต

3. **ยุทธศาสตร์ตลาดเชิงรุก (Offensive Marketing)** เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยลดความเสียหายเปรียบในด้านต้นทุนการแข่งขัน เพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจด้านกฎระเบียบ กติกาการค้า เพื่อลดการถูกกีดกันทางการค้า เพื่อเสริมสร้างโอกาสในการเปิดตลาดสินค้าในต่างประเทศ และการมีส่วนร่วมงานแสดงสินค้า เพื่อสนับสนุนการเตรียมตัวในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย ในการติดตามการเปลี่ยนแปลงของคู่แข่งและลูกค้า รวมถึงการสร้างระบบฐานข้อมูลการค้าและการแข่งขัน เพื่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการไทย

4. **ยุทธศาสตร์การสร้างคุณค่า (Value Creation)** เพื่อการสร้างตราสินค้า (Brand) ให้แก่ผลิตภัณฑ์รองเท้าและเครื่องหนัง สนับสนุนการเป็นมืออาชีพและมาตรฐานสากลของสินค้าไทย สร้างแนวคิดการพัฒนาสินค้าเครื่องหนังจากความถนัดและความคิดสร้างสรรค์ (Core Competency and Creative Products) สร้างคุณค่าให้สินค้าไทยโดยการร่วมมือกับพันธมิตรที่เหมาะสมในแต่ละผลิตภัณฑ์และสินค้า (Strategic Partners) สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคสินค้าไทย ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยการจัดตั้งสถาบันรับรองคุณภาพ การส่งเสริมการใช้สินค้าไทย และจัดหาศูนย์แสดงสินค้านำเข้าและเครื่องหนังเพื่อที่จะเสริมสร้างภาพลักษณ์สินค้าไทย

5. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีวัสดุ (Material Technology)** และนวัตกรรม (Innovation) เพื่อผลิตซอฟต์แวร์สำหรับการออกแบบและการผลิตผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมรองเท้าและเครื่องหนัง เทคโนโลยีวัสดุเพื่อพัฒนาคุณภาพหนึ่งและศักยภาพการผลิต เทคโนโลยีการขึ้นรูปโลหะมีค่าและโลหะผสม ให้มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการนำมาใช้ในงานเครื่องประดับ เทคโนโลยีการทดสอบวัสดุเพื่อสนับสนุนการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์รองเท้าและเครื่องหนัง

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

อุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในประเทศและผลิตเพื่อส่งออกเป็นส่วนใหญ่ใช้แรงงานเข้มข้น โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก และประมาณร้อยละ 90 เป็นผู้ประกอบการไทย นอกจากนี้ ยังเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทรัพยากรภายในประเทศ และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมเครื่องแต่งบ้าน และอุตสาหกรรมบริการโรงแรม เป็นต้น

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรม จึงได้ดำเนินการศึกษาโครงการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนขึ้น เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน โดยการดำเนินงานดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการให้คำแนะนำ การสัมภาษณ์ การระดมความคิดเห็น และการประชุมกลุ่มย่อยเชิงลึก

ผลการศึกษา พบว่า การกำหนดยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน ควรแยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเรือน และยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมมีความแตกต่าง ดังนี้

• ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไม้

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นผู้นำอุตสาหกรรมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีศักยภาพการแข่งขันระดับโลก”

พันธกิจ (Mission)

1. ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบข้อบังคับและพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรม
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มให้กับเครื่องเรือนไทย
3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือภายในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมไปในทิศทางเดียวกัน
4. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการผลิตและการค้าอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาอุตสาหกรรมต้นน้ำและกลางน้ำอุตสาหกรรมไม้
2. การพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำอุตสาหกรรมเครื่องเรือน
3. การพัฒนาความเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน

• ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นผู้นำอุตสาหกรรมในภูมิภาคเอเชียที่มีศักยภาพการแข่งขันระดับโลก”

พันธกิจ (Mission)

1. ยกกระดับและพัฒนาการผลิตของอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อสร้างศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก
2. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม้ให้เป็นสินค้าที่มีมูลค่าและคุณค่า

ยุทธศาสตร์

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก
2. ส่งเสริมและผลักดันผลิตภัณฑ์ไม้ให้เป็นสินค้าสีเขียวเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและปลอดภัย
3. สร้างความแตกต่างและยกระดับผลิตภัณฑ์ไม้ของไทยด้วยการออกแบบ
4. ส่งเสริมและผลักดันให้ผู้ประกอบการสร้างตราสินค้า (Branding) ของตนเอง
5. ส่งเสริมด้านการตลาดเชิงรุกให้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้
6. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเงิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนดังกล่าว จะเป็นแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ให้เกิดการเชื่อมโยงการผลิตและการตลาดในห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแข่งขันในระดับโลกได้

การพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อพัฒนาความได้เปรียบในเชิงเปรียบเทียบทางด้านทรัพยากรแรงงานและวัตถุดิบในประเทศเพื่อนบ้านมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศบนพื้นฐานของการพัฒนาที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน ในการนี้ สำนักงานฯ จึงได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์และจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน

ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากกรอบ ACMECS และกรอบ GMS ตามแนวพัฒนาเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor:NSEC) ซึ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมในเส้นทางเชื่อมโยง ไทย-สปป.ลาว / พม่า และจีนตอนใต้ (มณฑลยูนนาน) และล่าสุดในปีงบประมาณ 2552 สำนักงานฯ ได้ศึกษาต่อ ยอดการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมภายใต้กรอบ GMS โดยเน้นเส้นทาง Eastern-Sub Corridor ซึ่งเชื่อมระหว่าง มณฑลกว่างสีทางตะวันตกของจีนและเมืองฮานอยในเวียดนาม และกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ รอบอ่าวเป่ยปู้ (Pan-Beibu Gulf Economic Cooperation: PBG) หรืออ่าวตังเกี๋ยในภาษาเวียดนาม ซึ่งเป็นความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาค ล่าสุดที่ริเริ่มโดยรัฐบาลกว่างสีของจีนเพื่อร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านที่อยู่รายรอบอ่าวดังกล่าวในบริเวณทะเลจีนใต้ ได้แก่ เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์และบรูไน โดยรัฐบาลกลางของจีนได้ยกระดับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจรอบอ่าวเป่ยปู้ขึ้นเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติและในเดือนสิงหาคม 2009 ประเทศไทยได้เข้าร่วมกลุ่ม PBG เป็นสมาชิกในอาเซียนลำดับที่ 7

วัตถุประสงค์ของโครงการ คือเพื่อศึกษาและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้กรอบ GMS ในเส้นทาง Eastern- Sub corridor และกรอบ PBG โดยการศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของไทย เวียดนาม และจีน (กว่างสี) โดยใช้แนวคิดวิเคราะห์ Interconnecting Diamond ซึ่งปรับประยุกต์จาก Diamond Model ของ Michael E. Porter รวมทั้งศึกษา สำรวจและวิเคราะห์อุตสาหกรรมสำคัญของทั้ง 3 พื้นที่ศึกษา เพื่อกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายในสาขาหลักและสาขาย่อย ทั้งนี้ โดยนำแนวคิดการวิเคราะห์ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain Analysis) มาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ซึ่งผลการคัดกรองอุตสาหกรรมเป้าหมายใน 5 กลุ่ม ได้แก่ อุตสาหกรรมเพื่อการบริโภค อุตสาหกรรมเพื่อการอุปโภค อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมเบา และอุตสาหกรรมหนัก ผลปรากฏว่า อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของ 5 กลุ่ม เรียงตามลำดับ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูป โดยกรณีศึกษาที่ไทยควรออกไปลงทุนในเวียดนาม โดยมีตลาดเป้าหมาย คือ ตลาดจีนตะวันตกซึ่งเป็นพื้นที่ Land Lock รวมทั้งตลาดหลักอื่นๆ ของโลก เช่น ญี่ปุ่น และยุโรป อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง ควรมีการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางแปรรูปขั้นสูงเพื่อการส่งออก โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ยางจากน้ำยางข้น เช่น กุ้งมือยาง กุ้งยางอนามัย โกลล์แหล่งปลูกยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น หนองคาย โดยมีตลาดเป้าหมาย คือ จีน สำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปมันสำปะหลัง ควรส่งเสริมให้มีการลงทุนใน อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพแปรรูปจากมันสำปะหลังในไทย โดยมีตลาดในมณฑลกว่างสีโดยเฉพาะในนครหนานหนิง ซึ่งมีนโยบายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการใช้บรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ย่อยสลายได้ ในส่วนของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า และอุตสาหกรรมรถยนต์ ผู้ประกอบการไทยยังไม่ควรออกไปลงทุนใน เวียดนามและจีนในพื้นที่ศึกษาในขณะนี้ เนื่องจากยังไม่มีมีความได้เปรียบในด้านวัตถุดิบและค่าแรงงาน โดยเฉพาะใน เวียดนามที่ผู้ประกอบการต้องแบกรับต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการแรงงานที่สูงกว่าในไทย นอกจากนี้ในส่วนของ อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ไทยยังไม่มีความสามารถในการแข่งขันเชิงเปรียบเทียบเมื่อเทียบกับผู้ประกอบการ ต่างชาติที่เข้าไปลงทุนในเวียดนาม โดยเฉพาะเกาหลีใต้และอินเดีย ทั้งนี้ในส่วนของอุตสาหกรรมรถยนต์ ควรสนับสนุน การเข้ามาลงทุนของผู้ผลิตรถยนต์จากจีนในไทย เนื่องจากอุตสาหกรรมรถยนต์ในจีนมีการปกป้องสูง และมีเงื่อนไขทาง ด้านการร่วมทุนและการถ่ายทอดเทคโนโลยี ประกอบกับไทยมิได้มีตราสินค้ารถยนต์เป็นของตนเองและยังพึ่งพิงการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศส่งผลให้การผลิตและการตลาดยังคงต้องอิงกับการตัดสินใจของบริษัทแม่เป็นหลัก

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมในเส้นทาง Eastern Sub-corridor ภายใต้กรอบ GMS จากการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางภูมิศาสตร์และการไหลเวียนของวัตถุดิบและสินค้าในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การพัฒนาความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทยจะต้องดำเนินการ ในสองด้านควบคู่กันไป คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต/การแปรรูป และการอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งสินค้า ผ่านเส้นทางใน สปป.ลาว และเวียดนามไปยังชายแดนจีนที่เมืองผิงเสียงสู่นครหนานหนิงในกว่างสีเพื่อกระจายสินค้าต่อไปยังมณฑลอื่นๆ ของจีน

สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้กรอบ PBG มีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ อาทิ เช่น ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ/ภาคเหนือเพื่อป้อนตลาดจีน การจัดตั้งสำนักงาน ส่งเสริมการลงทุนในนครหนานหนิงและฮานอย จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การย้ายฐานการผลิตอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีความได้เปรียบเชิงห่วงโซ่คุณค่า (Value chain) ไปในประเทศเพื่อนบ้าน การรวมกลุ่มพันธมิตรของอุตสาหกรรมเป้าหมายในระบบโซ่คุณค่า การพัฒนาแรงงานอุตสาหกรรมในภาคเหนือและ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือท่าเรือคู่แฝดระหว่างท่าเรือไทยกับท่าเรือฝางเจิง ท่าเรือชินโจว ในกวางสีและท่าเรือไฮฟองในเวียดนาม เป็นต้น ทั้งนี้ ในการแปลงยุทธศาสตร์ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจะได้นำเสนอคณะกรรมการกำกับดูแลงานด้านต่างประเทศของกระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาให้ความเห็นชอบและมอบหมายให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวตามภารกิจของหน่วยงานต่อไป

การแสวงหาประโยชน์จากข้อตกลงการเปิดเสรี ระยะที่ 4 : “กรณีศึกษา ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-สหภาพยุโรป และความตกลงว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือระหว่างไทยและประชาคมยุโรป (PCA)”

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

จากการที่อาเซียนและสหภาพยุโรป ได้เริ่มเตรียมการเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างสองอนุภูมิภาค โดยมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ การเปิดเสรี (Liberalization) การอำนวยความสะดวก (Facilitation) และความร่วมมือ (Co-operation) และจากการที่สหภาพยุโรปได้มีการเจรจาระดับทวิภาคีกับไทย (และอาเซียนอื่น) เพื่อจัดทำร่างข้อตกลงว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือระหว่างไทยและประชาคมยุโรป (Thai-EC Partnership Cooperation Agreement: PCA) โดยสหภาพยุโรปถือเป็นกลุ่มประเทศคู่ค้าที่สำคัญอันดับ 3 ของไทยรองจากอาเซียนและญี่ปุ่น ทำให้ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างอาเซียนและสหภาพยุโรปน่าจะมีนัยสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของไทยและอาเซียน นอกจากนี้ สหภาพยุโรปยังได้ประกาศเจตนารมณ์ในเบื้องต้นว่าจะจัดทำข้อตกลงการค้าเสรีเฉพาะกับประเทศกำลังพัฒนาที่ได้เจรจา PCA ร่วมกันแล้วเท่านั้น ทำให้คาดการณ์ได้ว่า PCA และข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน-สหภาพยุโรปจะมีส่วนเชื่อมโยงถึงกัน และไทยควรที่จะต้องมีการศึกษาร่างข้อตกลงทั้งสองฉบับควบคู่กัน และพิจารณาว่า PCA จะส่งผลอย่างไรต่อการเจรจาข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน-สหภาพยุโรป

กระทรวงอุตสาหกรรมโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ในฐานะผู้กำกับดูแลด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคอุตสาหกรรมไทย จึงได้ดำเนินการศึกษา “โครงการแสวงหาประโยชน์จากข้อตกลงการเปิดเสรี ระยะที่ 4 : กรณีศึกษาความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-สหภาพยุโรป และความตกลงว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือระหว่างไทยและประชาคมยุโรป (PCA)” โดยมีมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยเป็นที่ปรึกษา โครงการแสวงหาประโยชน์จากข้อตกลงการเปิดเสรี ระยะที่ 4 นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สถานะและขีดความสามารถการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย อาเซียน และสหภาพยุโรป สืบทราบปัญหาและอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนระหว่างไทยกับสหภาพยุโรป รวมถึงมาตรการที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการค้าสินค้าอุตสาหกรรม ตลอดจนกำหนดยุทธศาสตร์ ทำที่ และนโยบายการเปิดเสรีสินค้าอุตสาหกรรมไทยในการเจรจาครอบคลุมความตกลงอาเซียน-สหภาพยุโรป และไทย-ประชาคมยุโรป เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยได้เตรียมพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง และผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหากการเจรจา ได้ข้อยุติในท้ายที่สุด

การศึกษานี้ครอบคลุมตั้งแต่ความตกลงการค้าเสรีที่ผ่านมาของสหภาพยุโรป กฎระเบียบ/มาตรการต่างๆ ของสหภาพยุโรปที่เกี่ยวกับการค้าสินค้า ทั้งที่เป็นระเบียบข้อบังคับและมาตรการตามความสมัครใจ ความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุนที่ผ่านมาของอาเซียนและไทยกับสหภาพยุโรป การใช้สิทธิพิเศษทางภาษีของไทยภายใต้โครงการ Generalized System of Preferences (GSP) ของสหภาพยุโรป รวมถึงอุปสรรคทางการค้าที่ภาคอุตสาหกรรมพบในช่วงที่ผ่านมา โดยเน้นการศึกษาและวิเคราะห์เชิงลึกใน 9 อุตสาหกรรม ประกอบด้วย อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มและเครื่องหนัง อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และ

พลาสติก อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ไม้ รวมถึงเดินทางไปสำรวจ จัดเก็บข้อมูล และสัมภาษณ์ ภาครัฐและเอกชนของสหภาพยุโรป ณ กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม โดยผลการศึกษาสามารถสรุปในภาพรวมได้ ดังนี้

1. การที่ไทยจะเปิดเสรีการค้า (FTA) กับสหภาพยุโรป ไม่ว่าจะเป็นรูปของพหุภาคี (อาเซียน-สหภาพยุโรป) หรือทวิภาคี (ไทย-สหภาพยุโรป) ภาคการส่งออกสินค้าของไทยและสหภาพยุโรปมีลักษณะหนุนเสริมกันมากกว่าที่จะแข่งขันกัน
2. ข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน-สหภาพยุโรป หรือไทย-ประชาคมยุโรป จะส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมไทยได้รับประโยชน์ ดังนั้น ภาครัฐจึงควรที่จะสนับสนุนการเจรจาดังกล่าว เนื่องจากจะได้ลดภาษีศุลกากรเป็นการถาวรแทนอัตราภาษีจากโครงการ GSP ของสหภาพยุโรปซึ่งมีลักษณะชั่วคราว
3. สหภาพยุโรปมีระดับอัตราภาษีศุลกากรที่ไม่สูงมากนัก ยกเว้นสินค้าในกลุ่มอาหาร เครื่องนุ่งห่มและสิ่งทอ และเกษตรที่ภาษีสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากมาตรการด้านภาษีศุลกากรแล้ว สหภาพยุโรปถือเป็นกลุ่มประเทศที่มีกฎระเบียบและมาตรฐานสินค้าในระดับมาตรฐานที่สูงเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่เป็นระเบียบและมาตรฐานด้านความปลอดภัยสินค้า รวมถึงมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีทั้งกฎระเบียบภาคบังคับ มาตรฐานโดยสมัครใจ และเงื่อนไขซึ่งกำหนดโดยภาคเอกชนของสหภาพยุโรปเอง ดังนั้น การเจรจากับสหภาพยุโรปในส่วนของภาคอุตสาหกรรมจึงควรให้ความสำคัญกับนโยบายด้านมาตรการมิใช่ภาษีมากกว่ามาตรการด้านภาษี
4. ความตกลงว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือ (PCA) จะส่งผลกระทบโดยตรงต่ออุตสาหกรรมไทยในเรื่องของการกำหนดให้ไทยจะต้องให้สัตยาบันอนุสัญญาหลัก (Core Convention) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ครบทั้ง 8 ฉบับ ซึ่งปัจจุบันไทยยังไม่ได้ให้สัตยาบันอีก 3 ฉบับ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการไม่เลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ เสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน และสิทธิในการรวมตัวกันและการร่วมเจรจาต่อรอง

ดัชนีอุตสาหกรรม ปี 2552

ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้จัดทำดัชนีอุตสาหกรรม เพื่อเป็นเครื่องมือในการสะท้อนภาพกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การส่งสินค้า และสินค้าคงคลังของอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ โดยได้รับความร่วมมือทางด้านวิชาการจากรัฐบาลญี่ปุ่น ผ่านองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ จากประเทศญี่ปุ่น (JICA : Japan International Cooperation Agency) เมื่อปี 2541 เป็นระยะเวลา 2 ปี (กรกฎาคม 2541 ถึง มิถุนายน 2542) และเริ่มดำเนินงานโครงการนำร่องจัดทำดัชนีอุตสาหกรรม 4 ชนิด คือ ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ดัชนีการส่งสินค้า ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง และดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง ครอบคลุมสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (GDP) ร้อยละ 30.53 และได้เผยแพร่ข้อมูลดัชนีอุตสาหกรรม เป็นประจำทุกเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 2543 เป็นต้นมา ในรูปแบบเอกสาร รายงาน ข่าวประชาสัมพันธ์ และ Website (<http://www.oie.go.th>)

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและธุรกิจเอกชน รวมทั้งผู้สนใจทั่วไป สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์แนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและการลงทุนอุตสาหกรรม รวมทั้งการประเมินความก้าวหน้าทางการผลิตของภาคอุตสาหกรรมในอนาคต ตลอดจนการติดตามภาวะการณ์ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้สามารถวางแผนการผลิตและ

การบริหารงานได้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริง สศอ. ได้มีการพัฒนาการจัดทำดัชนีอุตสาหกรรมมาเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง และในขณะนี้ข้อมูลดัชนีอุตสาหกรรมของ สศอ. ทุกเดือน ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ นำไปเผยแพร่ต่อสาธารณะเพื่อให้รับทราบทิศทางความเคลื่อนไหวของภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละเดือน ตลอดจนองค์ความรู้ที่ให้ความเชื่อถือในบทวิเคราะห์สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปัจจุบัน สศอ. ได้จัดทำดัชนีอุตสาหกรรมออกเผยแพร่เป็นรายเดือน รายไตรมาส และรายปีประกอบด้วย

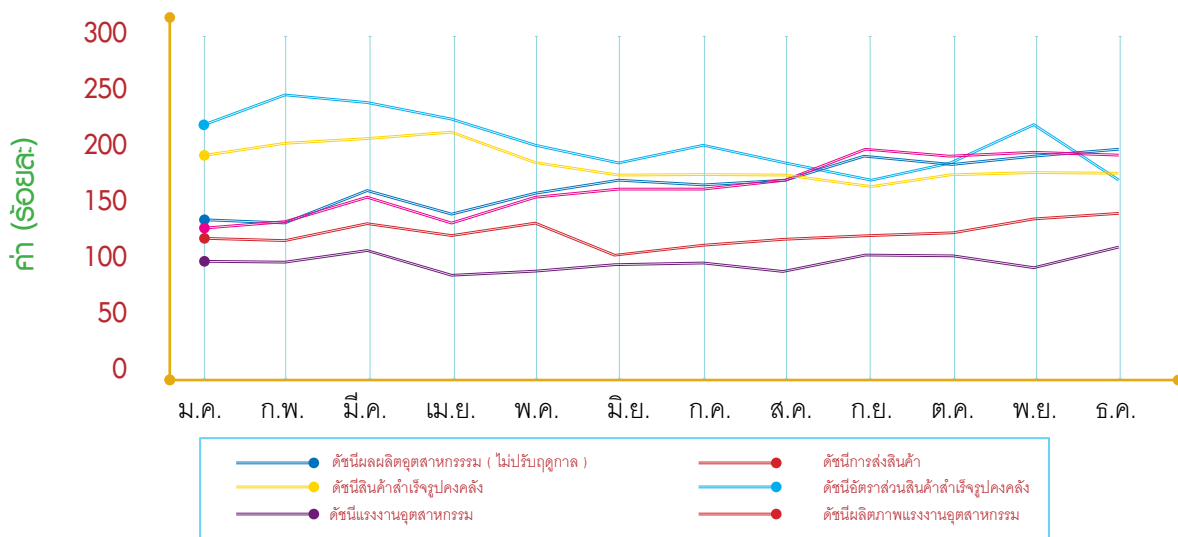
1. ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Industrial Production Index)
2. ดัชนีการส่งสินค้า (Shipment Index)
3. ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง (Finished Goods Inventory Index)
4. ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง (Inventory Ratio Index)
5. ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม (Labour Input Index)
6. ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม (Labour Productivity Index)

รวมทั้งอัตราการใช้กำลังการผลิต โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจากผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 2,121 โรงงาน ตามแบบ ร.ง. 8 (แบบแจ้งข้อมูลเป็นรายเดือนตามกฎหมายกระทรวง ว่าด้วยการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกิจการ พ.ศ. 2544) จัดแบ่งประเภทตามรหัส ISIC Rev.3 จำนวน 21 สาขา ครอบคลุม 53 กลุ่มอุตสาหกรรม 216 ผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะครอบคลุมสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (GDP) ประมาณร้อยละ 75 เพื่อให้ดัชนีอุตสาหกรรม สศอ. สามารถสะท้อนภาวะเศรษฐกิจได้ถูกต้อง แม่นยำ และตรงต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ดียิ่งขึ้น โดยดัชนีอุตสาหกรรมของ สศอ. ใช้สูตรการคำนวณวิธีลาสเปร์ (Laspeyres) แบบ Fixed weight ใช้ปีฐาน ปี 2543 และในปี 2553 สศอ. ได้วางแผนพัฒนาการจัดทำดัชนีอุตสาหกรรม โดยจะปรับเปลี่ยนปีฐาน จากปี 2543 เป็นปีฐาน ปี 2549 โดยจะใช้ข้อมูลจากการทำสำมะโนอุตสาหกรรมของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ประจำปี 2550 เป็นกรอบ และจะขยายกรอบสินค้าอุตสาหกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ซึ่งขณะนี้ ได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลในส่วนที่ขยายเพิ่มอยู่ เพื่อให้การจัดทำดัชนีอุตสาหกรรมของ สศอ. มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างอุตสาหกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดัชนีอุตสาหกรรม ปี 2552

ดัชนีอุตสาหกรรม	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม												
- ปรับฤดูกาล	141.1	144.5	151.8	161.0	160.1	170.7	168.3	166.8	177.3	177.0	178.2	195.1
- ไม่ปรับฤดูกาล	139.1	139.8	159.7	145.9	159.6	170.0	168.1	169.5	186.3	180.3	180.2	195.1
ดัชนีการส่งสินค้า	132.7	139.6	157.0	139.2	157.4	165.4	166.1	170.9	189.2	184.3	180.5	192.2
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	196.2	199.1	199.1	205.2	179.5	176.7	173.1	167.1	167.6	170.9	173.3	172.4
ดัชนีอัตราส่วนสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	218.7	240.0	234.2	224.5	199.1	189.1	202.8	187.2	175.0	183.2	196.1	166.8
ดัชนีแรงงานอุตสาหกรรม	108.9	107.4	111.8	101.5	108.3	111.2	110.2	109.1	114.3	116.1	113.0	118.3
ดัชนีผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม	125.2	123.3	131.7	128.8	135.7	124.0	125.8	127.5	131.2	133.5	137.9	140.4

ดัชนีอุตสาหกรรม ปี 2552

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

รายงานผลิตภาพและผลประกอบการอุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2551

ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ทำการสำรวจจัดเก็บข้อมูลการผลิตรายปีจากผู้ประกอบการโรงงานตามตัวอย่างเป้าหมาย เพื่อศึกษา วิเคราะห์ ติดตามสถานการณ์ผลประกอบการอุตสาหกรรมภาพรวมทั้งในด้านโครงสร้าง และประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรม ดังนี้

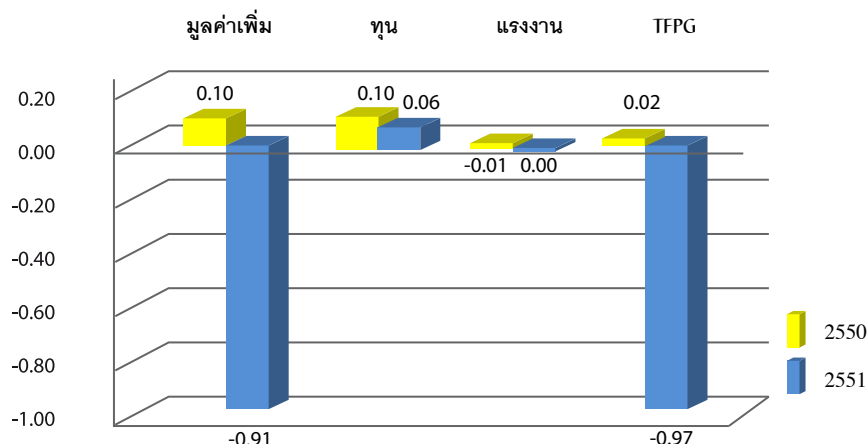
• ภาวะอุตสาหกรรมในภาพรวม ปี พ.ศ. 2551

ปี 2551 เศรษฐกิจไทยชะลอตัวลง โดยมีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 ลดลงจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 4.9 ซึ่งปัจจัยหลักมาจากการส่งออกสุทธิที่ลดลง โดยเฉพาะไตรมาสสุดท้ายที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลก และการเมืองภายในประเทศ ส่งผลต่อการส่งออก การผลิตของภาคอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ขณะที่อุปสงค์ในประเทศชะลอตัวเช่นกัน จากการบริโภคและการลงทุนที่ลดลงในไตรมาสสุดท้ายของปี ดังนั้น ในปี 2551 อุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อส่งออกจะได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่องจากความต้องการของตลาดต่างประเทศที่ชะลอตัวลงตั้งแต่ปีก่อน ขณะที่กลุ่มที่ผลิตเพื่อขายในประเทศในช่วงครึ่งปีแรกยังมีการขยายตัวดี เนื่องจากยังไม่ได้รับผลกระทบรุนแรงจากชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก แต่หากพิจารณาโดยรวมของปี 2551 แล้ว พบว่า การผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 3.9 ลดลงจากร้อยละ 8.1 ในปีก่อน

• ผลิตภาพของอุตสาหกรรม

จากการวิเคราะห์โครงสร้างบัญชีการเจริญเติบโต (Growth Accounting Analysis) พบว่า ในภาพรวมปี 2551 มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมหดตัวลงจากปีก่อน โดยปัจจัยหลักของการหดตัวเป็นผลมาจากการลดลงของ TFPG ขณะที่ปัจจัยแรงงานลดลงเล็กน้อย และปัจจัยทุนขยายตัวลดลง ซึ่งต่างจากภาพรวมของปีก่อนที่มูลค่าเพิ่มขยายตัว และปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของมูลค่าเพิ่มในปีก่อนเป็นปัจจัยทุน อย่างไรก็ตาม TFP Level โดยรวมลดลงจากปีก่อน โดยในปี 2551 ค่า TFP Level อยู่ที่ระดับ 93.61 ลดลงจากปี 2550 และปี 2549 ซึ่งมีค่าอยู่ที่ระดับ 94.52 และ 94.50 ตามลำดับ โดยค่า TFP Level ที่อยู่ในระดับต่ำกว่าฐานที่ 100 สะท้อนถึงความสามารถของผู้ผลิตในการใช้ปัจจัยทุน แรงงาน และผลิตภาพการผลิตที่ยังไม่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของการผลิต

บัญชีการเจริญเติบโตอุตสาหกรรมรวมปี 2550-2551

เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ผลิตตามขนาดกิจการแล้วพบว่า กิจการขนาดใหญ่และเล็กมีมูลค่าเพิ่มหดตัว ร้อยละ -0.93 และ -0.29 จากที่ปีก่อนขยายตัวร้อยละ 0.49 และ 0.31 ตามลำดับ โดยปัจจัยที่ทำให้มูลค่าเพิ่มของกิจการขนาดใหญ่หดตัว คือ TFPG ขณะที่ปัจจัยทุนเป็นปัจจัยที่ทำให้มูลค่าเพิ่มของกิจการขนาดเล็กหดตัว สำหรับกิจการขนาดกลางมูลค่าเพิ่มหดตัวเช่นกัน อยู่ที่ร้อยละ -0.13 แต่เป็นการหดตัวที่น้อยลงจากปีก่อนที่อยู่ที่ร้อยละ -0.73 โดยปัจจัยที่ทำให้หดตัว คือ TFPG

อย่างไรก็ตาม TFP Level ของกิจการขนาดใหญ่และขนาดกลางลดลงจากปีก่อน โดยอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าฐาน 100 ขณะที่กิจการขนาดเล็กมี TFP Level เพิ่มขึ้นจากปีก่อนและอยู่ในระดับต่ำกว่าฐาน 100 เช่นกัน

ทั้งนี้ หากพิจารณา กลุ่มผู้ผลิตตามโครงสร้างการลงทุนพบว่า กลุ่มผู้ผลิตต่างชาติและร่วมทุนมีมูลค่าเพิ่มขยายตัว ร้อยละ 1.74 และ 0.13 ตามลำดับ ซึ่งการขยายตัวของมูลค่าเพิ่มของผู้ผลิตต่างชาติเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเป็นผลมาจากปัจจัย TFPG เป็นหลัก ขณะที่มูลค่าเพิ่มของผู้ผลิตร่วมทุนขยายตัวมาจากปัจจัยทุนเป็นหลัก สำหรับผู้ผลิตไทยล้วนมีมูลค่าเพิ่มหดตัวมากขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ -1.38 ผลจากปัจจัย TFPG เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม TFP Level ของกลุ่มผู้ผลิตต่างชาติและร่วมทุนเพิ่มขึ้น แต่ผู้ผลิตกลุ่มไทยล้วนมี TFP Level ลดลงจากปีก่อนหน้า โดยทั้ง 3 กลุ่มผู้ผลิตมี TFP Level ระดับต่ำกว่าฐาน 100

ภาพรวมอุตสาหกรรมมีการใช้ปัจจัยทุนลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน และในขณะเดียวกันผลิตภาพการใช้ปัจจัยทุน (Capital Productivity) ก็ลดลงตามไปด้วย โดยในปี 2551 ผลิตภาพของทุนอยู่ที่ระดับ 0.83 ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2550 ที่อยู่ที่ระดับ 1.06 สำหรับปัจจัยแรงงานที่มีการใช้ลดลงเล็กน้อย และผลิตภาพของแรงงาน (Labor Productivity) ในอุตสาหกรรมปี 2551 ลดลงเล็กน้อยจากปีก่อนหน้าโดยอยู่ที่ระดับ 1.10

• สรุปข้อมูลจากผลการสำรวจ

อุตสาหกรรมในภาพรวมมีสัดส่วนของการใช้ปัจจัยทุนมากกว่าแรงงาน และแรงงานที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานที่มีฝีมือ โดยโครงสร้างด้านต้นทุนจะประกอบด้วยต้นทุนการผลิตคิดเป็นร้อยละ 88.21 ของต้นทุนทั้งหมด ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารคิดเป็นร้อยละ 7.42 และต้นทุนด้านแรงงานคิดเป็นร้อยละ 4.38 นอกจากนี้ หากพิจารณาจากมูลค่าการจำหน่ายของอุตสาหกรรมแล้ว จะพบว่ามูลค่าเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 23.89

ในปี 2551 อุตสาหกรรมมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่มติดลบร้อยละ 0.91 ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวติดลบของปัจจัย TFPG คิดเป็นร้อยละ 0.97 สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ปัจจัยการผลิตในภาพรวมอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งแตกต่างจากปีที่ผ่านมาที่มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 0.10 ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวของปัจจัยทุนและ TFPG โดยคิดเป็นร้อยละ 0.10 และ 0.02 ตามลำดับ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ผลิตตามขนาดแล้ว พบว่า ทั้ง 3 กลุ่มผู้ผลิตมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่มติดลบ ร้อยละ 0.93 0.13 และ 0.29 ตามลำดับ ซึ่งผู้ผลิตขนาดใหญ่และกลางเป็นผลมาจากการหดตัวของปัจจัย TFPG นอกจากนี้ หากพิจารณาตามโครงสร้างการลงทุน พบว่า การขยายตัวมูลค่าเพิ่มของกลุ่มต่างชาติและร่วมทุนเป็นผลมาจากปัจจัย TFPG และปัจจัยทุน ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกับกลุ่มผู้ผลิตไทยล้วนที่การขยายตัวของมูลค่าเพิ่มติดลบจากปัจจัย TFPG

ดัชนีชี้นำเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดัชนีชี้นำเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สศอ. มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำเพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการคาดการณ์กิจกรรมเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมในอนาคต ซึ่งในการจัดทำดัชนีชี้นำเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้นำข้อมูลที่เป็นตัวแทนภาคอุตสาหกรรมรวม 27 ข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้มาจากการรายงานผลจากหน่วยงานต่างๆ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงพาณิชย์ ฐานข้อมูล CEIC มาทำการทดสอบเพื่อหาตัวแปรชี้นำ (Leading Indicator) ที่มีความสัมพันธ์กับดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมแบบถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าเพิ่มของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยนำแนวคิดทฤษฎีมาพิจารณาร่วมกับสภาพอันแท้จริงของโครงสร้างการผลิตของภาคอุตสาหกรรมไทย

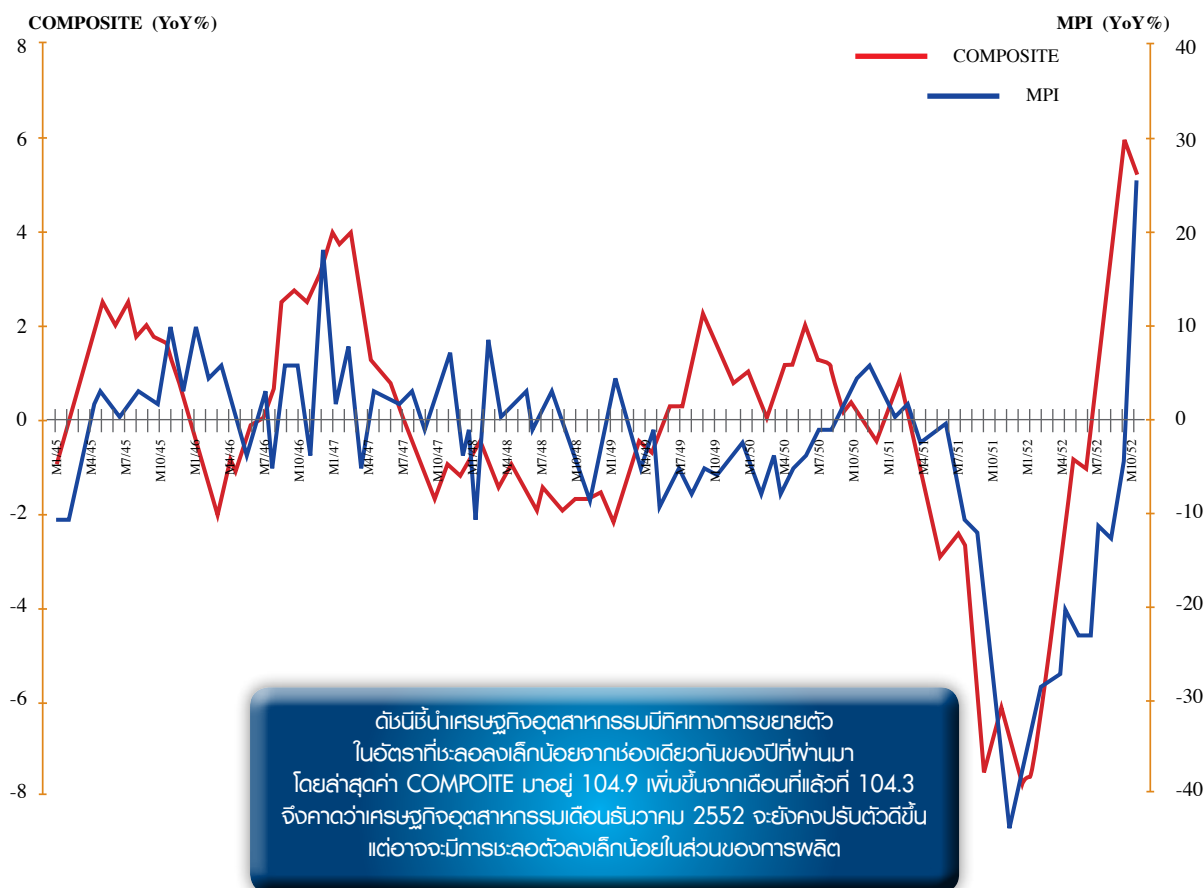
โดยขั้นตอนการดำเนินงานนั้นจะเริ่มจากการนำข้อมูลอนุกรมเวลามาจัดอิทธิพลของ Trend, Seasonal และ Irregular โดยใช้โปรแกรม X-12 ของ US statistic Bureau เป็นเครื่องมือช่วยดำเนินการในขั้นตอนดังกล่าว ซึ่งข้อมูลอนุกรมเวลาที่ทดสอบจะเหลือเฉพาะวัฏจักร (Cycle) เท่านั้น จากนั้นก็ทำการวิเคราะห์วัฏจักรโดยการการคำนวณหาจุดวกกลับต่ำสุดและสูงสุด (Turning Point) โดยใช้แนวคิดของ Bry and Boschan

ในการศึกษานี้ได้คัดเลือกข้อมูลอนุกรมเวลามาเปรียบเทียบกับตัวแปรอ้างอิงเพื่อหาตัวแปรชี้นำของตัวแปรอ้างอิง โดยกำหนดให้ข้อมูลดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมแบบถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าเพิ่มของ สศอ. เป็นตัวแปรอ้างอิง ซึ่งผลจากการคำนวณวัฏจักรโดยวิธีการหาจุดวกกลับของตัวแปรทั้งหมด พบว่า ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพชี้้นำการเคลื่อนไหวดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมแบบถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าเพิ่มของ สศอ. ได้แก่ มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ 3 เดือนข้างหน้า ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคสหรัฐอเมริกา และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ตัวแปรดังกล่าวมีความสามารถในการชี้นำกิจกรรมทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมล่วงหน้าได้ประมาณ 2-4 เดือน จากนั้นจึงดำเนินการจัดทำดัชนีชี้นำเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สศอ. ในรูปแบบของ Composite Index ตามแนวคิดของ OECD (Organization for Economic Cooperation and Development)

และเพื่อให้ท่านผู้อ่านเกิดความเข้าใจมากขึ้นว่าสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดมีหน้าตาเป็นอย่างไรหลังจากที่ทำเสร็จแล้ว เราลองมาพิจารณาดูกราฟและตารางด้านล่างซึ่งเป็นผลจากการจัดทำดัชนีชี้นำของกระทรวงอุตสาหกรรม

กราฟแสดงดัชนีชี้นำเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประจำเดือนธันวาคม 2552

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

	2551				2552				2552 (YoY)		
	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบและ สินค้าขั้นกลาง	25.9	27.4	38.2	-2.3	-44.1	-38.4	-32.3	6.8	-18.6	9.8	29.3
มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน	39.9	17.2	21.6	4.6	-22.5	-23.2	-14.8	-3.6	-8.3	-7.1	4.6
ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ 3 เดือนข้างหน้า	1.8	-4.3	-5.3	-20.8	-17.9	6.7	12.4	35.6	24.7	46.4	35.7
อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อ ดอลลาร์สหรัฐฯ	-8.9	-6.9	-0.5	2.7	9.1	7.6	0.3	-4.4	-3.0	-5.2	-5.1
ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย	24.3	10.4	-22.2	-51.4	-46.8	-32.0	2.6	66.4	64.5	71.5	63.3
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค สหรัฐฯ	-21.0	-31.4	-24.2	-25.5	-20.0	14.8	5.6	21.7	22.6	21.9	20.6

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

โดยผลของดัชนีชี้เร้าที่นำเสนอในกราฟข้างต้นสามารถอ่านค่าได้ ดังนี้ ดัชนีชี้เร้าเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สศอ. เดือนธันวาคม 2552 อยู่ที่ระดับ 104.9 หรือขยายตัวร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า และขยายตัวร้อยละ 6.5 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของดัชนีชี้เร้าเดือนธันวาคม 2552 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการขยายตัว ซึ่งมูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง ขยายตัวร้อยละ 29.3 ซึ่งเป็นการขยายตัวต่อเนื่อง 2 เดือนติดต่อกัน มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน ขยายตัวร้อยละ 4.6 ซึ่งเป็นการขยายตัวในเดือนแรกหลังจากที่หดตัวมา 12 เดือนติดต่อกัน ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ 3 เดือนข้างหน้า ขยายตัวร้อยละ 35.7 เป็นการขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 8 ติดต่อกัน ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ขยายตัวร้อยละ 63.25 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ชะลอตัวลงเล็กน้อย และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 20.6 ซึ่งเป็นการขยายตัวที่ชะลอตัวลงเล็กน้อยเช่นกัน ในขณะที่อัตราแลกเปลี่ยนบาท/ดอลลาร์สหรัฐ แข็งค่าขึ้นร้อยละ 5.13 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน และยังคงแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดังนั้นจากการที่ดัชนีชี้เร้าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเดือนธันวาคม 2552 ยังคงมีทิศทางเพิ่มขึ้นแม้ว่าจะมีทิศทางของการขยายตัวที่ชะลอตัวลงเล็กน้อย จึงทำให้คาดว่าทิศทางเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมในเดือนกุมภาพันธ์จะยังคงอยู่ในภาวะการขยายตัวเป็นบวก

สำหรับท่านผู้ที่สนใจสามารถติดตามการรายงานดัชนีชี้เร้าได้ที่ <http://www.oie.go.th> โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ยากสนับสนุนให้ลองมาใช้กัน เพราะดัชนีชี้เร้าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่สามารถช่วยให้เราสามารถเตรียมรับมือกับสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาองค์ความรู้เศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้กำหนดเป้าหมายที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้สามารถตอบสนองกับแบรนด์ใหม่ และสอดคล้องกับการกำหนดตัวตนของ สศอ. ที่ว่า “คลังความรู้และพันธมิตรของธุรกิจอุตสาหกรรม ที่มุ่งสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจ อุตสาหกรรมให้แข็งแกร่งอย่างยั่งยืนโดยการชี้นำนโยบาย แก้ไขปัญหา และให้ข้อมูลข่าวสารที่มีคุณภาพ แม่นยำ ทันสมัย” สศอ. จึงจำเป็นต้องกระตุ้นและปลูกฝังค่านิยมในการทำงานวิจัยร่วมกันให้กับบุคลากรในองค์กรอย่างต่อเนื่อง และสร้างช่องทางให้บุคลากรได้แสดงศักยภาพของตน เพื่อเผยแพร่ความรู้ภายในองค์กรและสาธารณะเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมการสร้าง แบรนด์ และภาพลักษณ์ใหม่ของ สศอ. อีกด้วย สศอ. จะดำเนินการกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานวิจัย โดยการสร้างทีมงานขึ้นมาเพื่อสรรหาหัวข้องานวิจัยส่งเข้าประกวด ซึ่งหัวข้อที่ส่งเข้าประกวดทั้งหมดนั้น จะต้องผ่านการพิจารณาคัดเลือกจากคณะที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ โดยคัดเลือกหัวข้อที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ จะต้องมีการจัดฝึกอบรมและให้ความรู้ด้านการทำงานวิจัยแก่บุคลากรของ สศอ. และจำเป็นต้องมีคณะที่ปรึกษาช่วยให้คำแนะนำในระหว่างการดำเนินการวิจัยด้วย เมื่อได้ผลงานวิจัยดีเด่นแล้ว จะมีการนำเสนอผลงานวิจัยทั้งเวทีภายในและภายนอก สศอ. เพื่อเป็นการเผยแพร่งานวิจัยและสร้างการยอมรับให้กับทีมงานวิจัย รวมทั้งเป็นโอกาสที่จะได้ประชาสัมพันธ์ใหม่ และแสดงศักยภาพของ สศอ. ให้กับภาคธุรกิจได้รับทราบ นอกจากนี้ยังเป็นการต่อยอดวิสัยทัศน์ของ สศอ. ที่ว่า “ สศอ. เป็นองค์กรชี้นำอุตสาหกรรม” อีกด้วย

ในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษา วิเคราะห์ วิจัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และนำมาใช้ เป็นแนวทางในการเสนอแนะนโยบาย และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
2. เพื่อพัฒนาบุคลากรระดับปฏิบัติงานของ สศอ. ให้มีศักยภาพด้านการทำงานวิจัย
3. เพื่อปลูกฝังค่านิยมในการมีส่วนร่วมในการทำงานวิจัยให้กับบุคลากร สศอ.

4. เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ รวมทั้งเพื่อเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้เป็นที่ยอมรับทั้งภายในและภายนอก สศอ.
5. เพิ่มศักยภาพหน่วยสนับสนุนของ สศอ.

เป้าหมายในการพัฒนาความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีดังนี้

1. มีผลงานวิจัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสำหรับใช้เป็นแนวทางในการเสนอแนะนโยบาย และมาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
2. มีบุคลากรระดับปฏิบัติงานของ สศอ. ที่สามารถทำงานวิจัย ทั้งสร้างเครื่องมือในการวิเคราะห์ การเขียนรายงานการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และการนำเสนอผลงาน

สำหรับขอบเขตการดำเนินงาน ประกอบด้วย

1. จัดทำงานวิจัยด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ให้ครอบคลุมงานของทุกสำนักใน สศอ. โดยให้บุคลากรระดับปฏิบัติงานของ สศอ. เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำงานวิจัยดังกล่าว
2. พัฒนาศักยภาพด้านการทำวิจัยโดยจัดฝึกอบรมให้กับบุคลากร สศอ. เรื่องกระบวนการจัดทำงานวิจัย และจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
3. เผยแพร่ผลงานวิจัยที่ได้จากโครงการต่อสาธารณชน โดยมีการนำเสนอในงานประชุมสัมมนา เชิงวิชาการ เพื่อสร้างการยอมรับในผลงานวิจัย และจะได้นำงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรมต่อไป

จากการดำเนินงานพัฒนาองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของ สศอ. จะเกิดผลที่ได้รับ ดังนี้

1. มีผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และเป็นที่ยอมรับ เพื่อเผยแพร่แก่ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน
2. การปลูกฝังค่านิยม และกระตุ้นให้บุคลากร สศอ. ได้มีโอกาสแสดงความสามารถด้านการทำงานวิจัยในสาขาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ อีกทั้งเป็นการเพิ่มศักยภาพให้กับองค์กร
3. การแสดงผลงานวิจัยสู่เวทีสาธารณะ เป็นการแสดงให้เห็นภาคอุตสาหกรรมเห็นว่า สศอ. เป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง ตามวิสัยทัศน์ที่ว่า “สศอ. เป็นองค์กรชั้นนำการพัฒนากอุตสาหกรรม”

ส่วนที่ 5

กิจกรรม
การดำเนินงานในรอบปี **2552**

กิจกรรมการดำเนินงานในรอบปี 2552

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ในฐานะองค์กรชั้นนำการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ได้ดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการต่างๆ รวมทั้งให้บริการเผยแพร่ในการเป็นองค์กรแห่งความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยสรุปออกมาเป็นการดำเนินกิจกรรมในแต่ละด้านต่างๆ ที่สำคัญ ดังนี้

• การดำเนินงานพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

สศอ. ได้ดำเนินงานจัดทำและผลักดันนโยบาย แผนแม่บท แผนงานโครงการต่างๆ เพื่อยกระดับและพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมทั้งในระดับมหภาค รายสาขา และระดับระหว่างประเทศ โดยได้จัดประชุม/สัมมนาเพื่อเผยแพร่สร้างการรับรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ อาทิ

- การดำเนินงานโครงการภายใต้แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม (Productivity) ปี 2552

- การดำเนินงานโครงการภายใต้แผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาปี 2552
- การศึกษาพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนรองรับการวางแผนพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรมของประเทศ
- การพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน

- การพัฒนาขีดความสามารถด้านโลจิสติกส์
- การศึกษาทบทวนเพื่อจัดหาพื้นที่ที่เหมาะสมในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- การศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้ามหานครและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องในประเทศ
- การกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย
- การจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมภูมิภาค ระยะที่ 2 : แผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่

ภาคเหนือ และภาคกลาง เป็นต้น

นอกจากนี้ สศอ. ยังได้ร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งเป็น “แกนกลาง” ในการประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม อาทิ

- ความร่วมมือ (MOU) ระหว่างหน่วยงาน เช่น
 - ความร่วมมือระหว่าง สศอ. กระทรวงอุตสาหกรรม และ กระทรวงแรงงาน เพื่อจัดทำฐานข้อมูลอุปสงค์อุปทานกำลังคนภาคอุตสาหกรรมรองรับการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
 - ความร่วมมือระหว่าง สศอ. กระทรวงอุตสาหกรรม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โครงการยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันด้านโลจิสติกส์ ภายใต้โครงการแผนแม่บท Productivity
 - ความร่วมมือระหว่าง สศอ. และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและการลงทุน เป็นต้น
- ประสานความร่วมมือในการจัดประชุม “คลังสมองเพื่อชาติ ยุทธศาสตร์ภาครัฐ เอกชน” ของกระทรวงอุตสาหกรรม ในฐานะที่ สศอ. เป็นฝ่ายเลขานุการ
- ประสานความร่วมมือระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมต่อเนื่องและซ่อมเรือ กับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาเชื่อมโยงธุรกิจและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน เป็นต้น

• การเป็นองค์กรแห่งความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สศอ. ได้จัดฝึกอบรม สัมมนา เสวนาวิชาการ เพื่อให้ข้อมูลในการกำหนดนโยบาย การวางแผน และเผยแพร่ความรู้ข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม การพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมให้กับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ตลอดทั้งปีในประเด็นหัวข้อเรื่องต่างๆ เช่น

- การส่งเสริมพลังงานทางเลือกมาใช้ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและสิ่งทอ
- การเพิ่มผลผลิตด้วยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมเครื่องเรือนและงานไม้
- การเสริมสร้างความเป็นเลิศทางเทคโนโลยีการเชื่อม
- การปรับปรุงผลิตภาพ (Productivity Improvement) ของอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับธุรกิจ SMEs
- ปีโตรเลียม อุตสาหกรรมปิโตรเคมี พลาสติก และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- เปิดเกม...รุกตลาดรัสเซีย : คู่มือภาคสนาม
- ข้อมูลเพื่อการวางแผน : อุตสาหกรรมยานยนต์
- REACH as Better Opportunities for Thai Industry เป็นต้น

• การศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม

สศอ. ในฐานะที่มีภารกิจในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยประเด็นที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ รวมทั้งพัฒนาเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อดำเนินงานดังกล่าว ได้จัดให้มีกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานทั้งจากนักวิชาการของ สศอ. เอง และร่วมกับหน่วยงาน สถาบันการศึกษาต่างๆ เช่น

- การจัดสัมมนา “OIE Research forum โครงการพัฒนาองค์ความรู้เศรษฐกิจอุตสาหกรรม”
- การจัดประชุมวิชาการ สศอ. (OIE Forum 2009) ในหัวข้อ “เหลียวหลังแลหน้า...เชื่อมอนาคตอุตสาหกรรมไทย”
- การจัดเสวนา “มองไปข้างหน้า ฟันฝ่าวิกฤติอุตสาหกรรมไทย”
- การจัดกิจกรรม “Morning Talk” นำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในประเด็นหัวข้อที่ทันสถานการณ์ และอยู่ในความสนใจใคร่รู้ของแวดวงอุตสาหกรรม

• การเข้า เติบโตภาคอุตสาหกรรม

สศอ. ได้ดำเนินการติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจอุตสาหกรรม รวมทั้งจัดทำข้อมูลคาดการณ์แนวโน้มและเครื่องมือในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ตลอดจนนำเสนอแนวทาง มาตรการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมผ่านการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น

- การจัดเสวนาโต๊ะกลมเรื่อง “ทางรอดอุตสาหกรรมไทย ปี 52” และ “สถานการณ์ปัจจุบัน แนวโน้ม และความร่วมมือภายใต้กรอบ JTEPA”
- การสัมมนา “ฝ่าวิกฤตเศรษฐกิจ 2552”
- การประชุมระดมความคิดเห็นผู้ประกอบการในเรื่องต่างๆ เช่น แนวทางในการเจรจาแหล่งกำเนิดสินค้า และการปรับปรุงโครงสร้างการผลิตของไทยเพื่อให้ได้สิทธิประโยชน์ทางอากรขาเข้าระยะที่ 2 ในอุตสาหกรรมไฟฟ้า และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

• การสำรวจ จัดเก็บ และใช้ประโยชน์ข้อมูลอุตสาหกรรม

สศอ. ได้ดำเนินการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลอุตสาหกรรมจากทั่วประเทศ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานด้านต่างๆ เช่น จัดทำดัชนีอุตสาหกรรมรายเดือน รายไตรมาส และรายปี จัดทำรายงานภาวะอุตสาหกรรมเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรี เผยแพร่หน่วยงานภาครัฐและเอกชน และเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนต่างๆ โดยได้ดำเนินกิจกรรมในด้านนี้ ดังนี้

- การมอบรางวัลสำหรับผู้ประกอบการที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม ร.ง.8 ประจำทุกเดือน

- การประชุมคณะกรรมการสายงานวิชาการ
- การประชุมคณะกรรมการดัชนีอุตสาหกรรมประจำเดือน

• การพัฒนาประสิทธิภาพและการเรียนรู้ขององค์กร

สศอ. ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์กร การพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) และการจัดการความรู้ภายในองค์กร (KM) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานจนเป็นหน่วยงานที่มีความก้าวหน้าในด้านนี้ หน่วยงานหนึ่ง โดยปีที่ผ่านมาได้ดำเนินกิจกรรมในด้านต่างๆ ดังนี้

• การพัฒนาภายในองค์กร

- การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐภายใน สศอ. ภายใต้แนวคิด “OIE CHANGE”
- การจัดงาน KM DAY 2009 ภายใต้แนวคิด “Let’s learn together” หัวข้อ “ KM สศอ. สู่การเรียนรู้ ที่ยั่งยืน” และ Ready to change “สศอ. องค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน” เป็นต้น

- ดัชนีรับหน่วยงานภายนอกที่เข้ามาศึกษาดูงานการจัดการองค์ความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของ สศอ. อย่างสม่ำเสมอ เช่น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ), การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้น

- การพัฒนาบุคลากร

- จัดบรรยาย “การบริหารผลการปฏิบัติราชการตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551”
- จัดฝึกอบรมเรื่อง "ความปลอดภัยจากการใช้งานทาง Internet" เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการ

- จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม การป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน”

- จัดบรรยายเรื่อง “จรรยาบรรณราชการ”
- จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553
- จัดอบรมหลักสูตร "การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพและการดำเนินงานเชิงรุก"
- จัดอบรมหลักสูตร "Action Learning" ในการเพิ่มทักษะการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ เพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงานได้จริง เป็นต้น

• การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ปี 2552 ที่ผ่านมา สศอ. ได้จัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้กับกลุ่มเป้าหมายและผู้ขอรับบริการของ สศอ. และผ่านสื่อสารมวลชนโดยกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

- แลงข่าวในประเด็นต่างๆ อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เช่น มองอุตสาหกรรมไทยกับสัญญาณทั้งปี 2552, อุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมโลกกับเศรษฐกิจจีน เป็นต้น

- ให้สัมภาษณ์ในรายการทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ เช่น อนาคตการรุกคืบอุตสาหกรรมไทย เวียดนาม-จีน-ลาว ทางเลือกไม่ควรมองข้าม, การแสวงหาประโยชน์จากข้อตกลงการเปิดเสรี (FTAs) : กรณีศึกษากรอบความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-สหภาพยุโรปและกรอบความตกลง ว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือระหว่างไทยและประชาคมยุโรป (PCA), การสร้างความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรมในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ 2552 เป็นต้น
- นำคณะสื่อมวลชนร่วมสำรวจข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เช่น การพัฒนาความร่วมมืออุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบความร่วมมือเปย์นู่ (ไทย-เวียดนาม-จีน (กวางสี) ณ ประเทศเวียดนาม
- จัดทำเอกสารเผยแพร่/จัดแสดงนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของ สศอ. อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

• - - - - - •

ดำเนินการโดย

คณะทำงานจัดทำหนังสือรายงานประจำปี 2552

ที่ปรึกษา

นางสุกฤษฎี พุ่มพกา
นายสมชาย หาดทิพย์
นายอภิวัฒน์ อสมากรณ์

ประธานคณะทำงาน

นางวาริ จันทรเนตร

คณะทำงาน

นายอานนท์ เศรษฐกรียงไกร
นางธนพรรณ ไวกยะสว
นางศุภิดา เสมอสุข
นายอนุวัตร จุลินทร
นายสุภชัย วัฒนวิทย์กรรม
นางสาววรางคณา พงศาปาน
นายเมธี ลายประดิษฐ์
นายกฤษฏา นุรักษ์
นายบุญอนันต์ เศวตสิทธิ์

สถานที่ติดต่อ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ : 0 2202 4274, 0 2202 4284 โทรสาร : 0 2644 7023

www.oie.go.th

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
THE OFFICE OF INDUSTRIAL ECONOMICS

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.)

กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์. 0 2202 4274, 0 2202 4284

โทรสาร. 0 2644 7023

www.oie.go.th